

Under åpningen av vårt nye lager og salgskontor i Harstad mottok adm. direktør Tor Jemtland blomster av Nils Norwich, formann i Installatørforeningen i byen. Les mer om Harstadkontoret på side 20.

Siemens skal atter studere sitt image

En ny image-undersøkelse er på trap-pene i Siemens. Den forrige fant sted i 1969, og meget har forandret seg, forhåpentlig til det bedre. Det er besluttet at det skal intervjues 100 av våre kunder innen elverk, industri, installatører og rådgivende ingeniører fordelt over hele landet. Oppfatningen av Siemens innen "almenheten" skal måles ved hjelp av 5 spørsmål til ca. 800 personer. Alle intervjuede skal velges ut tilfeldig.

Den nye rapporten skal kunne sammenlignes direkte med rapporten fra undersøkelsen i 1969. De hovedpunkter man fortrinnsvis vil sammenligne er bekjentskapsgrad, nasjonal image sammenlignet med bedriftens image, informasjonsaktivitet som kommunikasjonsfaktor, innstilling til personlig kommunikasjon, forskning og utvikling, priser og leveringstid.

Rapporten skal være ferdig i løpet av inneværende forretningsår.

Som rådgivende konsulent er engasjert cand. oecon. Harald Hanssen-Bauer.

På tomannshånd med sjefen og et telefonapparat

På side 19 tar vi opp telefonterror i sin ypperste form.

Siemens Intern

Tirsdag 21. desember 1976 – Nr. 8

God jul og et godt nytt byggeår

Julenissene er kommet med store byggeplaner i Siemens. Trondheim får et nytt kvadratisk kontorbygg i to etasjer med sokkel. De 2.000 kvm med kontorlandskap, kantine, arkiv og trimrom skal etter planen koste 6 mill. kr. og byggearbeidene begynner for alvor allerede i januar.

I Bergen gjenstår det en runde med byggetillatelse, byggeløyve, lokaliseringsutvalg og etableringslov. Likevel regner man med å begynne neste år ute på Stormyra, slik at innflytning kan finne sted ved årsskiftet 78/79. Tegningene viser opp

2.000 kvm kontor, 2.500 kvm lager, 800 kvm verksted og 1.000 kvm kantine, trimrom, badstu etc. På tomten vil man forsøke å beholde en åpen bekk og en liten dam.

Oslo har alle formalia i orden for å kunne "senke skjørtet" på kontorbygget på Linderud og derved få en ny sokkel-etasje. Det er også gitt grønt lys for et air-conditionanlegg til 1,5 mill. som skal påbegynnes så snart som mulig. Imidlertid er det tvilsomt om anlegget vil være i drift når varmen setter inn neste år.

Elektronikksamarbeidet og Siemens

— Er Siemens "spilt ut over sidelinjen" i og med det store elektronikksamarbeidet som er igang i Norge mellom EB, Kongsberg Våpenfabrikk og andre?

Spørsmålet kom i Bedriftsutvalgets møte i Oslo 9/12, og adm. direktør Tor Jemtland sa:

— Vi regner ikke med at det påtenkte samarbeid vil influere noe særlig på den

virksomhet vi har i Seksjon Teleteknikk, men på andre markedsområder, f.eks. offshore, kan vi komme til å møte nye problemstillinger. Det er ennå altfor tidlig til å si noe om hvorledes dette vil slå ut for oss, men vi følger utviklingen med den største oppmerksomhet, sa direktør Jemtland.

Velkommen nyansatte

Siemens Linderud

Gudrun Brigitt Blindheim, Leverandør-
bokholderi
Borgny Høysæter, Svakstrømsfabrikken
Gudrun Witt, "
Marit Ingebrigtsen, Markedsf. matr./inst.
Jon Syrist, Sentralavdelingen
Ruth Krogseth, Kantinen
Aud Nyberg, "
Hilde Marie Nybakken, IMW
Knut Espen Øyan, Lager
Helge Holm, "
Bjørn Sorlie, "
Asbjørn Wenstangen, "
Geir Ødegaard, "
Per Anstad, "
Odd Fjeld, "

Siemens Sluppen

Kolbjørn Aune, Installasjonsavd.
Idar Karlsen, "
Bjørn Rindal, "
Arnstein Staulen, "
Audun Grimstad, "
Arnt Igeland, "
Geir Strømsem, "
Robert Strøm, "
Olaus Jørgensen, "
Ansgar Sandaune, "
Sivert Bergheim, "
Tove Lian, Merkantil fellesavd.

Siemens Bergen

Karin Pettersen, Sentralbord
Gro Monsen, EDB

25-års jublanter

2.1. Rolf Gamborg, S/O
22.1. Martin Paulsen, S/T
26.1. Solveig Ødegård, S/T
1.2. Agnar Risberg, S/T

40-års jublant

6.1. Sverre Ekeberg, S/O

75-års fødselsdag

11.2. Karl Nilsson, S/O

Til Kolleger og venner i Siemens A/S

Jeg vil med dette takke hjerteligst for
hyggelig hilsen og gave ved min fratreddelse
i firmaet. T.O. Kristiansen

Steinar Hellum er ansatt som salgssjef i
Agfa Gevaert, avd. røntgen. Han slutter i
sin stilling som markedsforsker i M & I,
31.1.77.

Riktig svar var varmeviften VV7

Nesten alle de innsendte kupongene i
vår lille høstkonkurranse var riktige. Bildet
viste et utsnitt av varmeviften vår av type
VV7. Etter trekningen får Ranghild Berg
(Linderud), Trygve Berg (Sluppen) og sig-
naturen LBJ på Sluppen tilsendt 6 kry-
stallglass.

Regnskapsåret 1975/76: Vi tjente mer penger enn året før

Tallene fra regnskapsåret 1975/76 er
straks endelige. Årsoppgjøret spurter mot
mål i sin siste godkjenningrunde. Vi i
Siemens Intern er imidlertid redd for at
vår "deadline" kommer først og vi har
derfor tigget til oss noen få tall og kom-
mentarer som direktør Nils Simonsen gir
fra seg med alle mulige forbehold. I skri-
vende stund har Styret ennå ikke behand-
let årsoppgjøret.

Mill.kr.	1974/75	1975/76	Plan 1975/76
Best.inng.	640.5	815.5	707.9
Omsetning	597.0	676.0	682.7

Vi har altså en sterk vekst (ca. 27%) i
bestillingsinngang, slår direktør Simonsen
fast. — Det er mer enn budsjettet lød på.
Jeg regner med at prisstigningen er i under-
kant av 10%, så vi har en tilfredsstillende
volumøkning. For nærmere detaljer og
kommentarer viser jeg til årsberetningen
som er i arbeid.

Omsetningen steg også, men ikke mer
enn vel 13%, og vi endte litt lavere enn
budsjettet. Vi får likevel et resultat som
vi mener er akseptabelt, og forholdet mel-
lom bestillingsinngang og omsetning fører
til at vi 30.9.76 har en rekordstor bestil-
lingsrest, nemlig ca. 453 mill. Det er et
bra utgangspunkt for 1976/77.

"Akseptabelt resultat" — hva betyr det?

Det betyr at vi, etter at nødvendige
økte avsetninger er gjort for tapsrisiko i

varer, kunder, anlegg i arbeid samt garanti-
ansvar, vil det være igjen et brutto over-
skudd som Styret skal foreslå disponering
av, på ca. 22 mill. Tilsvarende tall ifjor var
9.4 mill.

Med et brutto overskudd på ca. 22 mill. kan vel alle være tilfredse?

Vi kan selvsagt være mer glad i år enn
ifjor. Da hadde vi en rekke uheldige for-
hold som reduserte resultatet. I år er resul-
tatet i overkant av det vi regnet med. Det
vil bli foreslått at bortimot 1/4 av over-
skuddet skal brukes til skattebegunstigede
avskrivninger og avsetninger. Sammen med
avsetninger til reservefond og disposisjons-
fond vil disse disposisjoner bety en styrk-
ing av bedriften. Vi foreslår også en ekstra-
ordinær innbetaling til premiefondet i
pensjonsordningen. Skatteavsetningen sti-
ger betydelig, utbytteprosenten ble fore-
slått til 12% som ifjor.

Noen svake punkter i regnskapet?

Jeg tror jeg må henvise til årsberetnin-
gen. Det er likevel et sentralt forhold som
jeg gjerne vil nevne nå. Vi er direkte be-
kymret for stigningen i lønn og sosiale
kostnader. Med ubetydelig lavere person-
antall i 1975/76 enn året før steg våre sam-
lede personalkostnader med 23% på års-
basis. Dette er tall som neppe avviker mye
fra hva andre bedrifter har, men som vel
alle synes er for høyt.

Tre 40-års jublanter på seks dager

120 års ansiennitet i Siemens: Fanny Steen (t.v.), Arne Eriksen og Kåre Grefstad.

I november feiret man på Linderud en
40-års jublant den 11., 14. og 17. Arne
Eriksen var sist ut og vi bød inn de to andre
jublantene, Fanny Steen og Kåre Gref-
stad, til hans blomstersmykkede pult på
lagerkontoret.

Signert Peter v. Siemens oversender
Stammhaus "In dankbarer Anerkennung
für 40 Jahre treuer Mitarbeit in unserer
Hause" en bronseplakett av firmagrunn-
leggeren Werner von Siemens.

Personalkontoret tryller frem en uke
ekstra ferie og 2 måneders gasje med
skatten betalt.

Lengst ansiennitet i dette celebre sel-
skap har Fanny Steen, Kåre Grefstad be-
gynte 3 dager etter og Arne Eriksen 6
etter. Tre 40-års jublanter på seks dager -
skal begivenheten godskrives arbeidsmil-
jøet hos oss eller er vi rett og slett bare blitt
så mange i Siemens at dette statistisk sett
ikke er noen sensasjon?

Tor Jemtland:

Utvidet norsk Siemenseksport gjennom vår internasjonale organisasjon

Etter at det er besluttet at Norge skal levere Nordsjøgass til Tyskland, er spørsmålet om et utvidet industrisamarbeid mellom de to land kommet opp. Som det vil være kjent av avisene, er det igang offisielle forhandlinger om saken. Det Norge ønsker til gjengjeld for gassen, er know-how og ny industri, og en rekke bransjer, blant dem den elektrotekniske, er nevnt som mulige.

Da industriministeren, statsråd Gjerde den 16. november holdt et foredrag i Polyteknisk Forening om det utvidede energi- og industrisamarbeid med andre land, var adm. direktør Tor Jemtland innbudt til å gi en kommentar som her gjengis.

Samarbeidet mellom det norske og tyske Siemens har vart i snart 80 år, og bortsett fra et tidsrom på 16 år etter annen verdenskrig har Siemens i Tyskland hatt aksjeinteresser i det norske selskapet. Vi burde derfor ha samlet en del erfaringer når det gjelder de muligheter som norske industriinteresser har i samarbeid med utenlandske firmaer, selv om det kan være farlig å generalisere ut i fra et firma i en bransje, sa direktør Jemtland.

Når det gjelder produksjon i Norge, så har vi fra tysk side registrert en positiv, om ikke alltid like entusiastisk holdning til våre aktiviteter her i landet. Den manglende entusiasme har sin bakgrunn i vårt sterkt stigende omkostningsnivå, det forholdsvis lille hjemmemarked som ikke alltid kan suppleres med det skandinaviske og tidvis dårlig beskjeftigelse i fabrikkene i Tyskland.

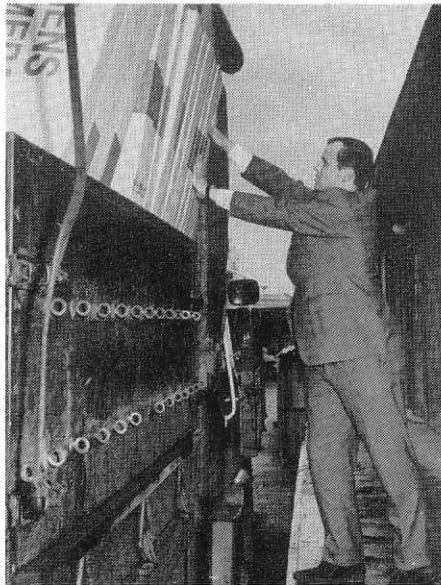
Initiativet norsk

De langsiktige perspektiver har allikevel vært utslagsgivende og for vårt vedkommende har det ført til en kontinuerlig vekst i produksjonskapasitet som idag omfatter ca. 500 ansatte. Det er imidlertid viktig å peke på at initiativet til disse aktiviteter bestandig har ligget hos oss i Norge, likeledes ansvaret for gjennomføringen av prosjektene. Det er unektelig en fordel med dette direkte engasjement i de anlegg som vi senere skal leve med i gode og onde år.

Et spørsmål som ofte kommer opp i denne forbindelse, er hvordan moderfirmaet stiller seg når verdensmarkedet svikter for et produkt som produseres både hos mor og datter. Hvilke arbeidsplasser står mest i fare?

Vi har p.g.a. vårt produktspektrum ikke egne erfaringer, men i de tilfeller jeg kjenner til, har beskjeftigelsen ved datterselskapene blitt preferert. Dette er naturligvis ingen enkel sak, spesielt overfor bedriftsutvalg og styre i Tyskland, hvor de ansatte er sterkt representert.

En forholdsvis liten del av vår produksjonsverdi i Norge, størrelsesorden 10%, er basert på lisens fra Siemenselskaper i Tyskland og i andre land. Vi har imidlertid gode erfaringer med denne form for produksjon, og lisensutgiftene er overkommelige.

Uten å trekke veksler på den markedskunnskap og organisasjon som Siemens har i de respektive land, ville det neppe være mulig for oss å eksportere våre produkter til land som f.eks. Mexico, Iran, Libya, Israel og Belgia.

Fellesprosjekter

Resten av vår produksjon er basert på egen utvikling, i den senere tid supplert med fellesprosjekter med andre land. Et internasjonalt team med representanter for fremtidige brukernasjoner styrer en produktutvikling som fysisk gjennomføres her i Norge. Dette er en meget spennende form for aktivitet, og ikke uten skjær i sjøen. Tar man for mye hensyn til de enkelte lands ønsker i utviklingsperioden, kan man til slutt ende opp med et produkt som ingen vil ha.

Også ved denne form for utvikling er det imidlertid de positive sider som dominerer. Et prosjekt for utvikling av energi- og motorfordelinger for skip og industri (S404) med aktiv deltagelse fra 5 nasjoner ble avsluttet for ca. 1 1/2 år siden, og har allerede idag ført til produksjon av 6.000 felt til en produksjonsverdi av ca. 40 mill.kr. Her er det også søkt gjennomført en form for integrert produksjon, hvor de mer verktøyintensive delene blir laget i Norge og sammenbyggingen skjer i forbrukerlandet. I dette tilfellet er andelen av leveranser utenfor Norge ca. 50%.

Utvidet eksport

Det forhold som vel har størst interesse i forbindelse med statsrådets foredrag er

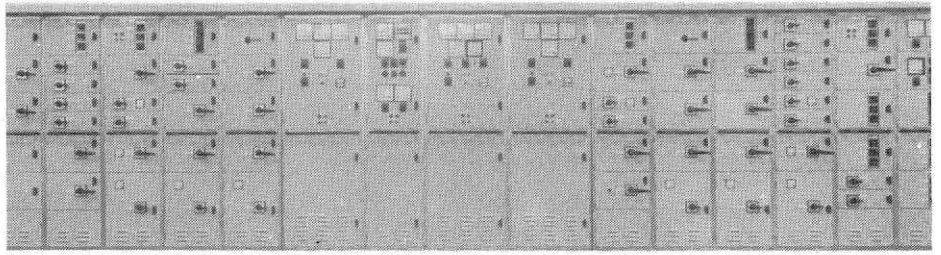
de muligheter som et samarbeid med vest-tyske firmaer kan gi for eksport av norske produkter og systemer. Dette har selvfølgelig også vi vært sterkt opptatt av, og det har for vårt vedkommende resultert i en eksport på ca. 50 millioner kroner årlig, hovedsaklig til land utenom Vest-Tyskland. Når vi tar i betraktning at dette i alt vesentlig er verkstedprodukter med høy bearbeidingsverdi, så omfatter dette mange arbeidsplasser. Vi regner med å kunne utvide denne aktiviteten i fremtiden, i hovedsaken av følgende 3 grunner:

- 1) Produkter laget primært for det norske marked kan p.g.a. klimatiske forhold, normering, tradisjon etc. passe bedre i et tredje land enn produkter som kan være sterkt preget av det tyske hjemmemarkedets ønsker.
- 2) P.g.a. at Norge tradisjonelt har sterkere kontakt med engelsk/amerikansk teknikk enn Tyskland, ytterligere forsterket ved aktivitetene i Nordsjøen, kan et norsk firma være en interessant partner i aktiviteter rettet vestover.
- 3) Et norsk firma kan, av handelspolitiske grunner eller p.g.a. at Norge er et lite land, være en interessant samarbeidspartner i kontakten med et tredje land, og da ikke minst østover.

Basert på ovennevnte forhold har våre egne anstrengelser, ikke minst innad i Siemens-konsernet, gjort at "Made in Norway" er å finne på brytere i Mexico, varmeovner i Teheran, transformatorbokser i Libya, utstyr for skipskommunikasjon i Israel og telekommunikasjon i Belgia, noe som neppe ville ha vært mulig uten å trekke veksler på den markedskunnskap som firmaet Siemens har og den organisasjon det har i de respektive land.

Samarbeidet omfatter spektret fra ren underleveranse til konsortialt samarbeid ved større prosjekter, med deling av ansvar og risiko. Dette krever både kompetanse og ressurser, og kan ofte omfatte flere norske bedrifter.

Våre erfaringer viser altså at en komplettering av et produktspektrum og fornuftig bruk av en eksisterende markedsorganisasjon kan gi et godt resultat for norske aktiviteter. Men det er selvfølgelig basert på frivillighet og fordel for begge parter. Det er naturlig å tenke seg lignende forhold innen andre bransjer, som kan gi muligheter for norsk industri.

Vårt tavlesystem S404 ble utviklet med aktiv deltagelse fra 5 nasjoner og har allerede i dag ført til en produksjon av 6000 felt med en produksjonsverdi lik ca. 40 mill. kr. De verktøyintensive delene blir laget i Norge og sammenbyggingen skjer i forbrukerlandet. Andelen av leveransen utenfor Norge er i dette tilfelle ca. 50 prosent.

Våre gutter installerer for 40 millioner kroner på Rafnes

Rafnes heter stedet, ikke Rafsnes, det var det første vi lærte da vi besøkte dette industrianlegget ved Frierfjorden. 60 mann fra oss er på plass og vi er på god vei til å oppfylle våre kontraktsforpliktelser som vil gi 40 mill.kr. på omsetningsstatistikken. Et virkelig storanlegg for oss, men 40 mill. er bare "blåbær" her nede - langs Frierfjorden investeres det idag 4,5 milliarder. På selve Rafnes bygges det 3 fabrikker som ligger på rekke og rad langs fjorden.

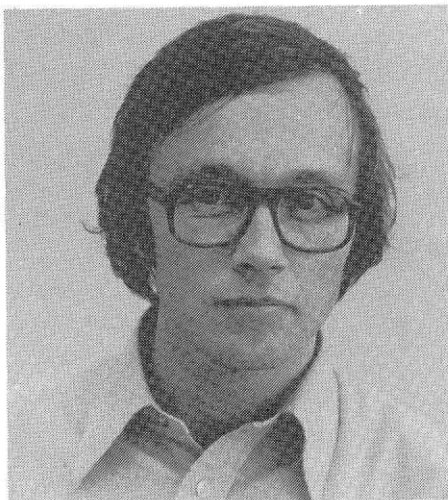
Etylenfabrikken

eies av Norsk Hydro (51%), Statoil (33%) og Saga Petrokjemi (16%). Etylenfabrikken er kjernen i petrokjemikomplekset, og anleggets funksjon er å omdanne våtgass fra Ekofiskområdet til 300.000 tonn etylen og 70.000 tonn propylen i året. Disse stoffene er råstoffbasis for de øvrige anlegg i prosjektet.

Etylenfabrikken skal etter planen være driftsklar våren 1977 og ansvaret for det påhviler i første rekke firmaet Linde som er "contractor", en slags hovedentreprenør. Siemens leverer bl.a. et brannmeldeanlegg, et temperaturindikeringsystem og endel høyspentmotorer.

Vinylkloridfabrikken

eies fullt ut av Norsk Hydro. Fabrikken skal videreforedle etylen og klor til mellomproduktet vinylklorid, som er råstoff for PVC-fremstillingen på Herøya. Kapasiteten vil bli 300.000 tonn i året og fabrikken er forutsatt driftsklar våren 1977. Firmaet Badger er contractor. Vi har bl.a. fått 60 tavlefelt med S404, eksplosjonssikre fordelinger, sikker kontroll-

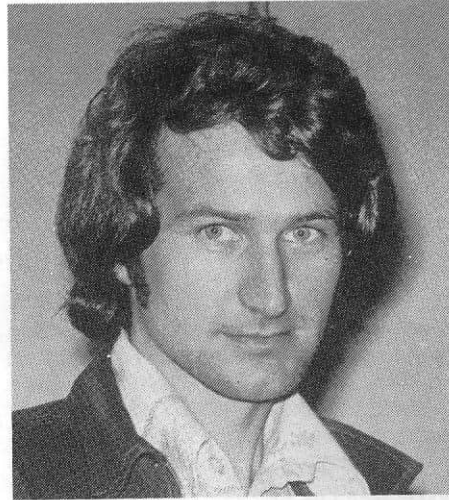
Anleggsleder Robert Jørgensen: — Jeg tror vi kommer til å beholde 60 mann ut februar før det blir noen nedtrapping av virksomheten.

spenningsforsyning, likerettere- og vekselretteranlegg, samt flere hundre motorer.

Klorfabrikken

skal Borregaard og Norsk Hydro eie hver sin halvdel av. Denne fabrikken skal fremstille klor til vinylkloridfabrikken med en årskapasitet på 120 - 160.000 tonn. Som et annet produkt får man natronlut, som brukes i treforedling og i annen kjemisk industri. Klorfabrikken skal stå produksjonsklar i 1977 og firmaet Lurgi er contractor.

Klorfabrikken utrustes komplett elektrisk av Siemens og vi kan f.eks. nevne et

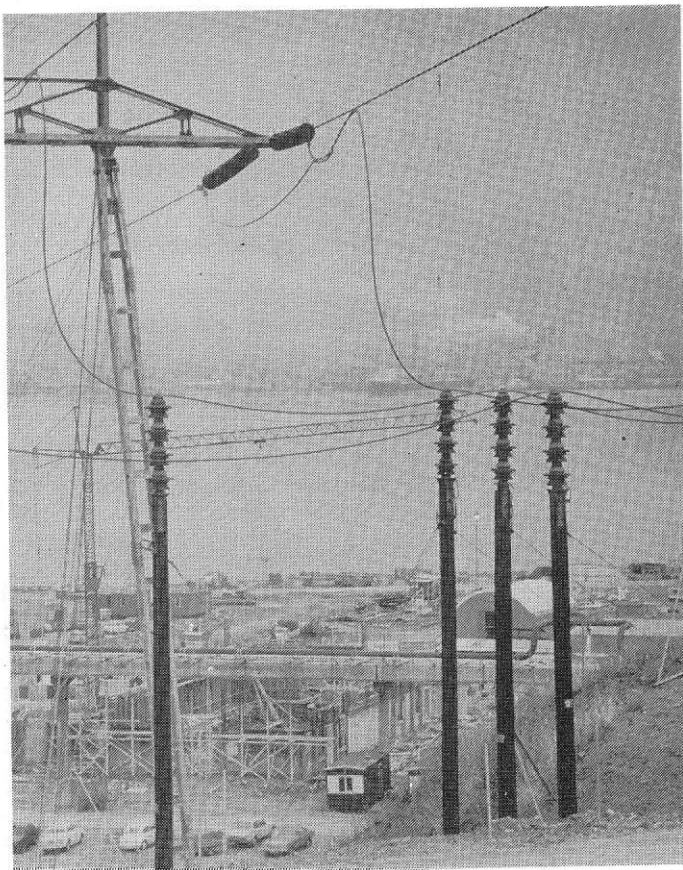
Tillitsmann Jan Skoland: — Da vi kom ned her, var det mye som ikke var lagt til rette.

132 kV-anlegg, likeretteranlegg, 56 tavlefelt, ca. 80 km med kabel, høyspenttavle med 19 felt, diverse transformatorer (8 MVA, 1,6 og 0,8 MVA), en instrumenteringsdel som foretar alle målinger og reguleringer i prosessen med sentralt kontrollrom og alarmanlegg (2/3 av reguleringskretsene har pneumatisk overføring).

For de tre ovennevnte fabrikkene er Norsk Hydro operatør, dvs. Norsk Hydro skal planlegge, bygge og drive fabrikkene.

Norpolefin

På Rønningen like syd for Rafnes reises

Eivind Belland styrer her "Hiab" kranen på lastebilen. Vognparken består av en lastebil og en varebil. Transportene administreres fra anleggslageret. Eivind er forøvrig i den misunnelsesverdige stilling at han har kona med på anlegget.

De tre fabrikkene på Rafnes ligger rett overfor Herøya. En tunnel under Frierfjorden skal muliggjøre råstofftransport mellom Herøya og anlegget på Rafnes. En betingelse i konsesjonen er at det totale utslipp i området skal være mindre etter idriftsettelsen av de nye fabrikkene. Hydro investerer derfor 600 millioner kroner i miljøtiltak.

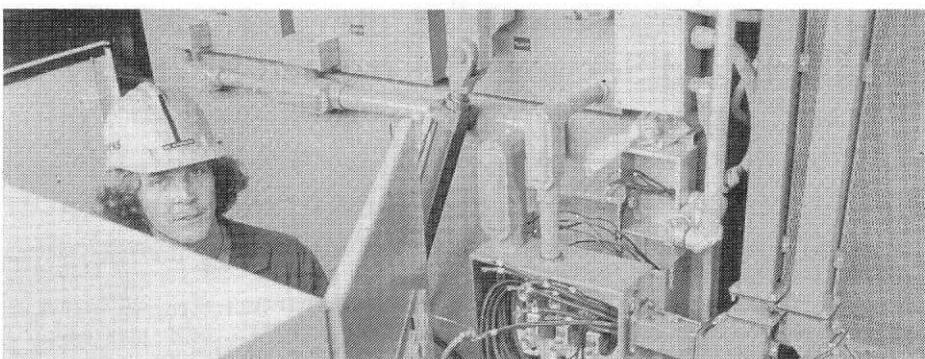

det ytterligere tre fabrikker som skal fremstille polyolefiner. Saga Petrokjem, Statoil og Norsk Hydro har her gått sammen i et interessentselskap I/S Norpolefin hver med en tredjedel, men med Saga som operator.

Siemens har sikret seg bl.a. 160 tavlefelt S404 og likestrømsdrifter på Rønningen.

– **Hvor langt er anlegget kommet?**

– På Etylenfabrikken har vi overlevert brannmelderanlegget og i Vinylkloridfa-

– *Kari Belland er kontordame på anlegget og Arvid Stensrud er stedfortredende anleggsleder og formann for montasjen av energidelen. (Rolf Eriksen er formann for instrumenteringsdelen og Einar Sverre Hansen bas for likeretterdelen).*

brikken er vi begynt med tavlefeltene, sier anleggsleder Robert Jørgensen.

– I klorfabrikken er både 132 kV- og likeretteranlegget ca. 70% ferdig. Kabeltrekkingen er også kommet godt igang.

– **Hvor mange mann har Siemens på Rafnes?**

– Det er vel en 60 mann som sorterer under oss. Fem mann arbeider på Vinylkloridfabrikken og disse er innkvartert i "Camp Badger". De andre 45 Siemensansatte bor i "Camp Lurgi" og arbeider hovedsaklig i Klorfabrikken. Vi beskjeftiger i tillegg 10 mann fra andre firmaer. Det er rørlegger, sveisere og mekaniker til likeretteranlegget. Dessuten har vi kabelbroleggere og ventilasjonsmonterere. Jeg tror vi kommer til å beholde 60 mann ut februar før det blir noen nedtrapping av virksomheten.

– **Er Rafnes en teknisk utfordring?**

Vi spør Tron Vagstein som er prosjektleder for anlegget ved AKA på Linderud.

– Nei, det er et stort anlegg, men teknikken i seg selv er konvensjonell og velprøvd. Systemet med "contractor" gjør imidlertid prosjekteringsarbeidet mer tungrodd. Vi må f.eks. få godkjent tegningene

– *Her holder Ulf Ristebråten på i Celleverkstedet med et styreskap for en amerikansk ovn som vi bygger om for å tilfredsstille norske forskrifter. Celleverkstedet skal brukes til reparasjon og oppbygging av elektrolyseceller i Klorfabrikken.*

våre av Lurgi i Frankfurt, som igjen innhenter operatørens (Hydros) velsignelse. Denne arbeidsmåten må vi lære oss å leve med og Rafnes gir oss verdifull praksis.

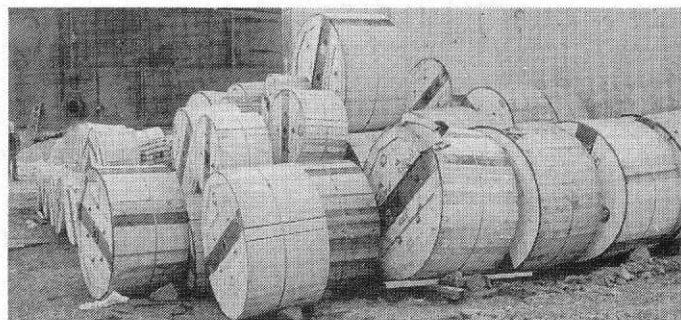
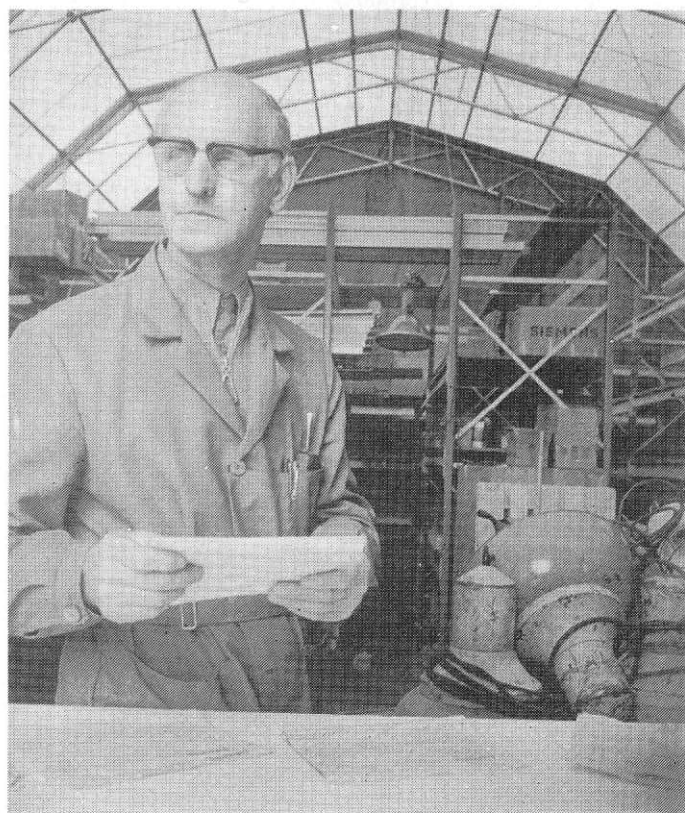
– **Hva gleder oss mest ved Rafnesanlegget?**

Regnskapssjefen setter nok mest pris på de 40 millionene, men på markedsføringssiden er Stein Nystrom mer opptatt av andre ting: – Tavlesystemet S404 som vi produserer ved Sterkstrømsfabrikken i Trondheim, har fått sitt gjennombrudd på Rafnes. Klorfabrikken utrustrer vi komplett elektrisk, det er vi også litt stolte av.

– **Hvorledes er arbeidsforholdene for montørene?**

Vi spør Jan Skoland som er tillitsmann i Siemens og samtidig hovedtillitsmann for alle NEKF-medlemmene på Rafnes. – Da vi kom ned her, var det mye som ikke var lagt skikkelig til rette, sier Jan Skoland. – Etterhvert har vi fått ordnet opp i endel forhold slik at de kan betegnes som noenlunde tilfredsstillende. Brakkeforholdene er stort sett som ved andre anlegg. Vi har stor-kantine og dette er etter vår mening en dårligere løsning enn ordningen med "kokkelag" - mindre enheter gir erfaringsmessig bedre mat.

Som utenbysanlegg har Rafnes en gunstig beliggenhet. De fleste montørene kommer fra Oslo-området og de har relativt kort vei hjem. Foreløpig har vi en innarbeidingsordning som forlenger weekend'en til halv ti mandag morgen. Etter jul skal vi stemme over et forslag om å slutte kl. 1200 fredag ettermiddag. Romjulen blir dessuten innarbeidet her på Rafnes. Det er selvsagt et stort pluss.

– *Her ligger det kabel for over 1 million kroner. Montørene våre skal til sammen strekke 80 km i Klorfabrikken. Litt av en jobb når man tenker på at kablen skal kuttes i relativt korte lengder.*

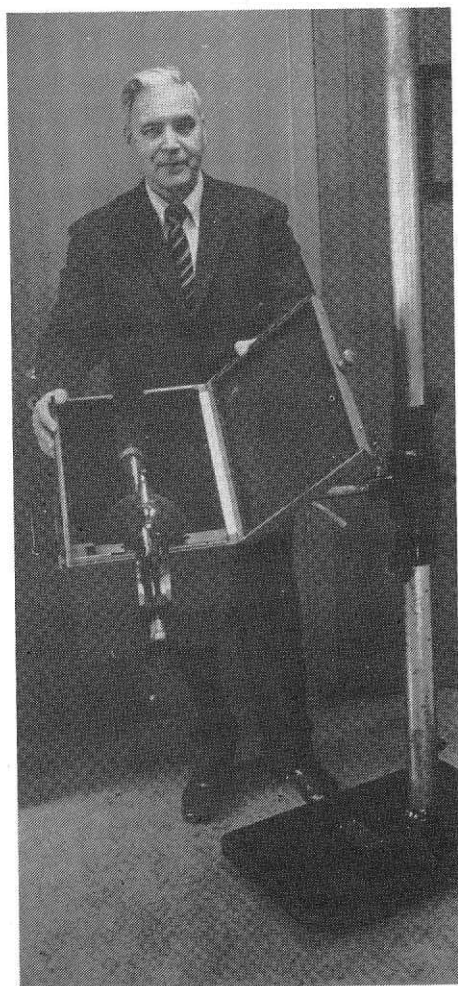
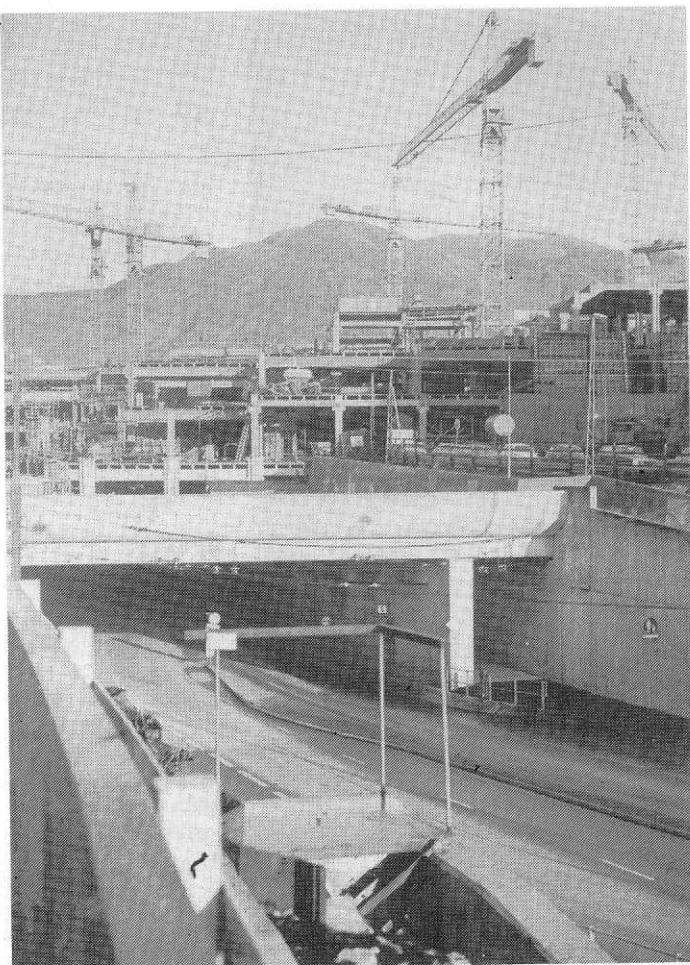
– *Anker Aasen er kommet fra vår avdeling i Skien for å ta seg av lagerfunksjonen og administrere transportene. Han har bl.a. erfaring for storanlegget på Husnes. På Rafnes har vi såvel anleggslager som vanlig delelager. Lageret og verkstedet holder til i hvert sitt kjempetelt.*

Spennende førjulsdager for 13 ansatte ved Seksjon Elektromed i Bergen

Sentralblokken på Haukeland skyter i været og det vil den fortsette med like til den er blitt landets største bygning. 125.000 kvm. gulvflate, 600 sengeplasser og like mange innendørs parkeringsplasser samt 360 meter motorvei under kjelleren gir en liten pekepinn om dimensjonene. Foreløpig ser bygget ut som en "sveitserost", men snart skal hullene stoppes til bl.a. med mye verdifull elektroteknikk.

Kåre Pedersen har lenge hatt Haukeland i tankene. En stor tegning over anleggsområdet henger på hans kontor. Mye av ekspertisen sitter sentralt i Oslo og Kåre Pedersen er prosjektkoordinator i Bergen.

Avdelingsleder ved Seksjon Elektromed i Bergen, Knut Madsen, viser frem et av de første transportable røntgenapparater. Åpen høyspenning, gassfylte rør, eikekasse foret med bly, håndlagt irisblender - det er ikke mye som minner om dagens computer-tomograf. Røntgenteknikken har vært og er fortsatt i en rivende utvikling - hvert 5. år er det et generasjonsskifte.

For barn som venter på julenissen går dagene altfor sent i adventstiden. 13 ansatte i Seksjon Elektromed i Bergen går også i spenning i denne søte førjulstid. En gang i siste halvdel av desember offentliggjøres det hvem som får tilslaget på røntgendiagnostikanlegget i det nye kjempebygget på Haukeland Sykehus. I kroner kan det vel dreie seg om en ca. 25 millioner.

Vi er nå inne på et emne som er tabu for bedriftsavisere. Når det gjelder anbudsinnbydelser, er det viktigste ikke å delta, men å vinne. Vi vil så gjerne skrive om ting som er på gang, men vi møtes av en mur av taushet - av hensyn til konkurrenter, egen prestisje etc.

Avdelingsleder Knut Madsen er sporty og benekter ikke at anbud er sendt. Han legger heller ikke skjul på at han vil bli skuffet hvis anlegget havner hos konkurrentene. - Selvfølgelig går det flere tog, men det er klart at jeg blir skuffet. Vi har sett frem til at anlegget skal bli en realitet, det er teknisk sett interessant og betydningsfullt økonomisk sett.

Det omtalte anlegget er det største som har vært ute til anbud innen røntgendiagnostikk her i landet. På Haukeland følger det nye store anbudskonkurranser om resten av utstyret på den elektromedisinske sektor, f.eks. innen overvåking. Computer-tomografer har også vært nevnt

i avisspaltene. Ved å kombinere en computer med et røntgenanlegg har man fått et produkt som gjør legene istand til å fremstille et hvilket som helst snittbilde av pasienten på dataskjermen. Siemens Elektromed har allerede engasjert seg sterkt i markedsføringen av computer-tomografer, og på Rikshospitalet i Oslo står det slikt utstyr som er levert av oss. Forhåpentlig vil flere av sykehusene våre gå til anskaffelse av tilsvarende utstyr.

Finn Grotle holder opp en engangs-elektrode som det går mye av. Seksjon Elektromed driver ikke bare med de store apparatanleggene. Forbruksmateriell som film, kjemikalier, engangselektroder, pacemaker etc. får stadig større betydning.

Pensjonist Øivind Fredheim "hiker" seg fram gjennom indonesisk jungel for å sette Siemensanlegg i drift

— Jeg tror ikke jeg rekker hjem før jul, sa Øivind Fredheim da han forlot Linderud i midten av november med kurs for jungelen i Indonesia. Soroako heter plassen og vi finner den ikke avmerket i vårt atlas.

Vi huket Fredheim med pakket koffert på vei til Oslo Helseråd hvor det ventet et siste brygg med eksotiske vaksiner. Han har dårlig tid og skjønner ikke hvorfor vi er interessert i denne reisen. For medarbeiderne i gruppe 20/21 (automatisering og reguleringssteknikk) som i de siste årene har hatt anlegg i Den Dominikanske Republik, Arizona, Jugoslavia og Sør-Afrika, må reisen gjerne være rutine. For oss vanlige ansatte som trasker på sørpeføre i desembermørket, fortøner det seg som en eventyrlig oppdagelsesreise.

Fredheim har fått med seg noen stensilerte tips om hvorledes han skal komme seg fra Jakarta til Soroako. Vi mindre reisevante var vel akterutseilt lenge før vi kom så langt og vi ville neppe heller sluppet helskinnet gjennom tollene med alt utstyret. Fredheim er ansvarlig for idriftssettelsen av et regulerings- og kontrollanlegg som vi har levert for smelteovner fra Elkem/Spigerverket og han medbringer verdifulle måleinstrumenter. Rutinene ved fortolling avviker endel fra det man er vant til i Europa og immigrasjons-offiserene har god tid. Man gjør klokest i å

følge indonesisk skikk og bruk, det er raskere og billigere.

Reiseguiden anbefalte kun et spesielt drosjeselskap, men parentes: - Forlang "receipt" og spør om taxameteret er i orden før turen begynner, tyder på at også dette foretagende har fått sitt image belastet med kjedelige episoder. Turen går til innenriksflyplassen hvor man skal spore opp et fly til Ujung Pandang. Byen ligger i en annen tidssone og Inco og Dravo "guesthouses" anbefales for overnatting i påvente av videre transport med småfly.

Fra landingsstripen ved Soroako bærer det med firehjulstrekk inn i bush'en dvs. hvis man får "hike". - Er det tidlig på dagen, forsøk å "hike" til "Process Plant" og spør etter "Construction Office", heter det i reiseguiden.

Vår mann som står der i jungelen med stor oppakning og vifter med tommelen, er 70 år gammel. Han ble pensjonist 1.1.76 etter å ha tøyet aldersgrensen maksimalt. I år har han fortsatt på deltid og har bl.a. vært i Skopje i Jugoslavia.

Måtte det også være bruk for oss når vi blir 70 - heller Soroako enn bridge og smultringer på et gamlehjem.

Øivind Fredheim (70) tilbringer julen i Soroako dvs. hvis han er kommet frem. Han hadde en lang og eksotisk reise foran seg da han forlot Linderud.

Er du klar over hvor mye tid du kan spare med en diktafon?

Årlig bruker bearbeidere på Linderud 230 timer pr. dag til å diktere eller skrive konsepter. — Er du klar over hvor mye tid du og din avdeling kan spare ved å bruke diktafon i dette arbeidet? spør Petter Brønne i Organisasjonsavdelingen.

En diktafon koster idag ca. kr. 2.200,- (ekskl. moms), og det skal ikke mange konsepter eller stenogrammer til før en diktafon blir lønnsom investering. Ønsker du å få mer tid til andre arbeidsoppgaver? Da bør du ofre en time til å bli nærmere orientert om diktafonens muligheter.

Det vil bli holdt et informasjonsmøte på Linderud mandag 10. januar, hvor dikteringsutstyr blir demonstrert, og de som ønsker å delta (såvel saksbehandlere som sekretærer) kan kontakte Aud Mari Langset - linje 331 om dette.

Datanett forbinder Oslo direkte med Trondheim og Bergen

Siemens er nå koblet til Televerkets prøvedatanett, et nett som er satt i drift for å samle erfaringer med data-overføringer. Mellom Linderud, Sluppen og Møllendalsbakken i Bergen foregikk overføringene av data via det vanlige telefonnettet på oppringt linje med en hastighet av 1200 Bd (dvs. ca. et hullkort pr. sek.). Dette utstyret er forbedret til å kunne sende 2400 Bd og Televerket har latt oss beholde

dette som reserve for prøvedatanettet.

Vi bruker idag primært prøvedatanettet som er meget enkelt å betjene. Direkte forbindelse mellom Oslo, Trondheim og Bergen får man bare ved å slå over en bryter. Det kan ikke føres samtaler på disse linjene og det er av og til et lite problem. Takket være at vi kom inn på prøvedatanettet, kan de faste linjene nå frigjøres til vanlig telefonsamband.

Laila Johannessen i Region Vest er blid og fornøyd. Det nye EDB-registreringsutstyret som kom i høst fungerer utmerket. Ved kontoret vårt i Møllendalsbakken i Bergen, er det foreløpig installert 3 registreringsplasser av type MDS 1200. Utstyret er fullt kompatibelt med MDS 2400 som er i bruk på Sluppen og Linderud. Fra båndstasjonen sendes registreringene ut på prøvedatanettet. Bergen har sendetid kl. 14.00 og mottar om morgenen mellom kl. 07.00 og kl. 08.00

Oversiktsplan for våren 1977

Ny kursoversikt blir sendt ut i januar. Vi regner med at oversikten blir sendt i sirkulasjon på avdelingene.

Tidspunktene for de nye språkkursene vil bli kunngjort før jul gjennom opplæringsnytt.

Lederutvikling

Det 4. seminaret i lederutviklingsprogrammet er nettopp gjennomført, med rasjonalisering som hovedtema. Dessuten ble temaene EDB og produktutviklingen diskutert.

De to siste seminarene blir gjennomført i vårhalvåret, slik at programmet for den første gruppe deltakere blir avsluttet før sommeren. Seminar nr. 6 omfatter organisasjonsspillet "Sielectro" og går 19. - 23. april.

Bedre arbeidsmiljø

De første fem studieringene (1 i Bergen, 2 i Trondheim og 2 i Oslo) er nå godt i gang med 40-timers kurset "Bedre Arbeidsmiljø". Etter kurset blir nye grupper satt i gang, bl.a. i Selbu og på Rafnes. Som nevnt tidligere skal ca. 270 personer gjennomføre kurset innen 1981.

For personer som ikke deltar i studieringene er det holdt dags-konferanser for å orientere om hva som er nytt i utkastet til den nye arbeidsmiljøloven, hvilke konsekvenser loven får for Siemens og hvordan opplæringen i forbindelse med loven er lagt opp. Ansvarlige for konferansene er Anngrim Asphjell og Arild Dahl fra S/T.

Førstehjelpskurs

Det var stor interesse for førstehjelpskurset som ble holdt i Mo i Rana. 18 montører deltok. Forelesere var Arnulf Troøyen og Ch. Woldseth.

Nye førstehjelpskurs blir kunngjort i Oversiktsplanen for våren 1977.

Ledelse og arbeid i prosjektgrupper

Prosjekt "Prosjekt" er nå gått over i en fase hvor det utarbeidede materiell skal testes ut og utvikles i praksis. Dette skjer ved at 3 prosjektgrupper deltar i en seminarrekke (3 samlinger fordelt over 1 år) samtidig som de arbeider med sine respektive prosjekter. Følgende prosjekter deltar:

Region Nord:

Transportanlegg til LKAB

Region Øst:

Prosess-styring av bl.a. 84 elektrolyseovner og ventilasjon i 2 haller til ASV

Seksjon Teleteknikk:

Data-overføringssett til feltartilleriet
Foruten prosjektgruppene deltar konsulenter og representanter fra basisorganisasjonen på seminarene.

Kan du tegne?

Forslagskomitéen innbyr til konkurranse om plakattutkast

**HAR DU EN SUPER
IDÉ I TANKENE?**

**BRUK FORSLAGS-
KASSEN - DET KAN
LØNNE SEG BÅDE FOR
DEG OG FIRMAET!**

For å minne om at vi har en forslagsordning i firmaet, har vi på forskjellige steder hengt opp plakater med appell til potensielle forslagsstillere. Disse plakatene stammer fra Samarbeidsrådet LO - NAF, eller fra en intern tegnekonkurranse som ble arrangert for seks år siden.

Vi ønsker nå å fornye plakattutvalget og vil derfor arrangere en ny intern plakattegnekonkurranse. Blant de tusener som er tilknyttet vårt firma finnes sikkert mange med "tegnekunstnerblod" i sine årer, og vi innbyr disse til dyst om den beste PR-plakat for forslagsvirksomheten. Familiemedlemmer kan delta. Formatet på plakaten er valgfritt, men det bør ikke overstige 32 x 47 cm. Send tegningene til Forslagskomitéen i Trondheim innen 20. januar.

Premier:

1. premie: Høyfjellsol (Impuls 1000),
2. premie: Varmefifte, 3. premie: Digitalur (MU 1600). Ekstrapremie: Eggkoker, som tildeles ved loddtrekning blant konkurranse deltakerne.

Vi håper på stor deltakelse og ønsker lykke til.

Oslo/Trondheim, desember -76
Forslagskomitéen

Handel og Kontor har opprettet eget klubbstyre på Linderud

Den 18. november valgte medlemmene i Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund på Linderud sitt eget klubbstyre. Fagforeningen har avholdt 2 informasjonsmøter på Linderud i høst. — Vi ønsker å få tariffmessig innflytelse over sine lønns- og arbeidsvilkår, hjelp og støtte fra forklubbstyret, Eva Bråtebæk. — Idag har vi 31 medlemmer på lageret, 6 på verkstedet og 10 på kontoret derav 7 kvinner. Handel og Kontor har 50.000 medlemmer på landsbasis som gjennom sin fagforening for tariffmessig innflytelse over sine lønns- og arbeidsvilkår, hjelp og støtte fra forbundets tillitsmenn, juridisk bistand i tvistesaker, muligheter for faglig skoling og adgang til stonads- og forsikringsordninger, fortsetter Eva som tar sitt tillitsverv i Agitasjonsutvalget alvorlig. — Alle yngre medlemmer kan delta i Ungdomsgruppa i Oslo hvor vi har møte en onsdag i måneden. Etter foredrag og diskusjon

Eva Bråtebæk er nestformann i klubbstyre.

avsluttes møtene med diskotek og servering. Mange synes kanskje medlemskapet er dyrt, men kontingenten må sees i forhold til alt det som vi får igjen.

Siemens har den største NITO-bedriftsgruppen i Trondheim

NITO - Norges Ingeniørorganisasjon fylte nylig 40 år. Med sine 17.000 medlemmer er nesten 70 prosent av landets ingeniører og teknikere tilsluttet NITO, leser vi i Adresseavisen. Trondheims avdeling er delt opp i 25 bedriftsgrupper, der Siemens idag er den største med ca. 90 medlemmer.

— NITO har som formål å samle ingeniører, teknikere og arkitekter i en upolitisk yrkesorganisasjon som skal ivareta medlemmenes interesser, høyne deres sosiale anseelse og trygge deres økonomiske kår, forteller Per Tande som er formann i Trondheims avdeling.

Kraftwerk Union = SIEMENS

Siemens AG, Vest-Tyskland, er nå blitt enig med AEG/Telefunken om full overtagelse av det felleseide Kraftwerk Union AG (KWU), Tysklands største kraftverkbygger og med betydelig internasjonalt engasjement. Avtalen innebærer at Siemens fra 1.1.77 overtar AEG/Telefunkens 50% andel av aksjekapitalen for en pris av DM 618 millioner. KWU's samlede aksjekapital er på DM 311 millioner. – Overføringen er godkjent av de tyske kartellmyndigheter. Ved samme anledning ble det besluttet at Siemens også overtar halvparten av AEG/Telefunkens andel i Transformatoren Union AG (TU). Prisen var DM 50 millioner, og Siemens eier dermed 75% av TU, hvis samlede aksjekapital er DM 50 millioner.

Desember 1976

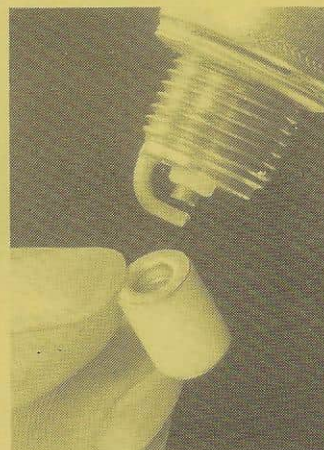
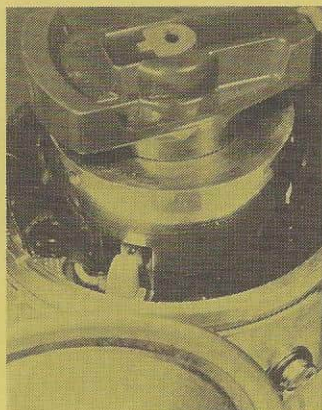
Siemensrapport siemensrapport siemensrapport siemensrapport

Siemens og bilindustrien

Siemens har en gang bygget biler, både med bensinmotor (av merket Protos) og med elektromotor. Produksjonen av biler med eksplosjonsmotor varte forholdsvis kort, med elektromotor naturligvis noe lengre. Dagens teknologi har blåst liv i elektrobilen og også hos Siemens ruller igjen eksperimentbiler med batterier, skjønt noen skikkelig sving på det blir det vel først når en billigere og varigere strømkilde er klar. Annet elektrisk utstyr for bilen er imidlertid et stort marked hvor Siemens i mange år har vært underleverandør. Denne gangen nevner vi f.eks.:

Færre bevegelige deler i fordeleren

Tenningsystemet er en meget sårbar del i bilens anatomi, og ikke minst tenningsstiftene er utsatt for slitasje. De sistnevnte er nå på vei ut og istedet kommer den optoelektroniske transistor-tenningen. Under den roterende fordelerkontakten dreier en kappe med utsparte slisser som i tenningsøyeblikket slipper frem en infrarød lysstråle som igjen utløser gnistimpulsene.

Sikrere gnist

Effekten i gnisten på selve tennpluggen svekkes bl.a. av sot, blybelegg og ren slitasje. For å holde gnisten på topp lengst mulig leverer Siemens en gnistforsterker som monteres inn i pluggkontakten. Den er 11 mm lang med et arbeidspunkt på 8 kilovolt og sikrer derved en stabil gnist tiltross for forurensing av pluggen.

Halvlederlys på dashbordet

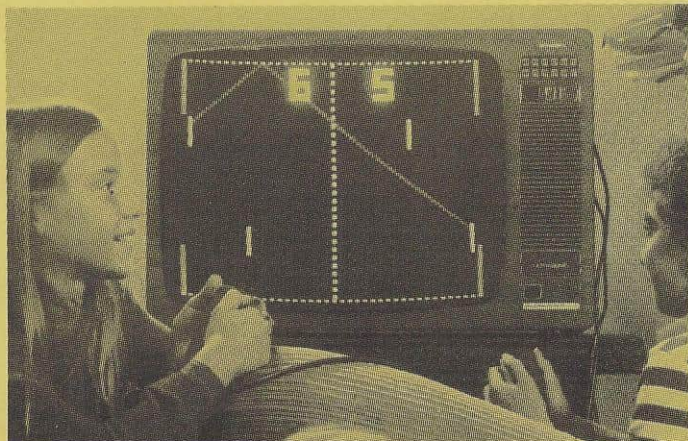
De superlysende dioder av annen generasjon viser seg ikke bare som et punkt, men lyser virkelig opp omgivelsene. De er uomfindtlige mot støt og rystelser og egner seg spesielt i bilen - leveres i grønt, rødt og gult.

Forts. s. 11

Fjernsynsapparatet som spilleautomat

Det nye Siemens farvefjernsyn FC 426 Turnier, har fått øket fritidsverdi med muligheter for egenunderholdning i form av forskjellige typer spill. Automatikken er innebygget i apparatet og betjeningsutstyret plugges inn uavhengig av antenne og strømkilde. Man har muligheter til flere typer spill: Tennis, Hockey, Squash eller Pelota (et enmannsspill).

På den "sorte" TV-skjermen fremkommer spillere, spillefelt, ball og resultatliste i hvitt. Med skyvepotensiometre beveges spillerne med valgfri hastighet, i hockey sogar med både målmann og en utespiller. For å gjøre det hele mere interessant kan ballhastigheten økes, spillerne gjøres mindre og vantets refleksjonsvinkel forandres. Spillet status vises løpende digitalt på den øverste del av skjermen. Hver gang ballen treffer, markeres dette også akustisk.

Ur er mere enn tannhjul og fjærer

Et arbeidsområde som står midt i en total omveltning er urmakeryrket - fra finmekanikk med hundrevis av bevegelige deler, til elektronikk med integrerte kretser og ingenting som går rundt.

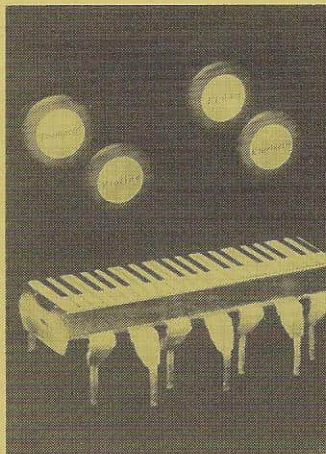

For demonstrasjonsformål har Siemens produsert elektroniske armbåndsur og bildet viser et display med flytende krystaller etter felleffektprinsippet konstruert for "mobile" formål. Med sine 21 mm bredde er det spesielt egnet for armbåndsur. Siemens er forøvrig Europas største produsent av LED-dioder (Light Emitting Diode) og fremstilte siste år nærmere 20 mill. stk. For de nærmeste to år er tallene 60, henholdsvis 100 millioner.

Som urmakeryrket så også musikkbransjen

De integrerte Siemens MOS-kretser 8AJ 205 og 8AJ 410 er spesiallaget for elektroniske orgler. Med disse komponentene får man frem registre for "fløyte" og "klarinet" såvel som høybølgede sagtannkurver for "trompet" og "fiolin".

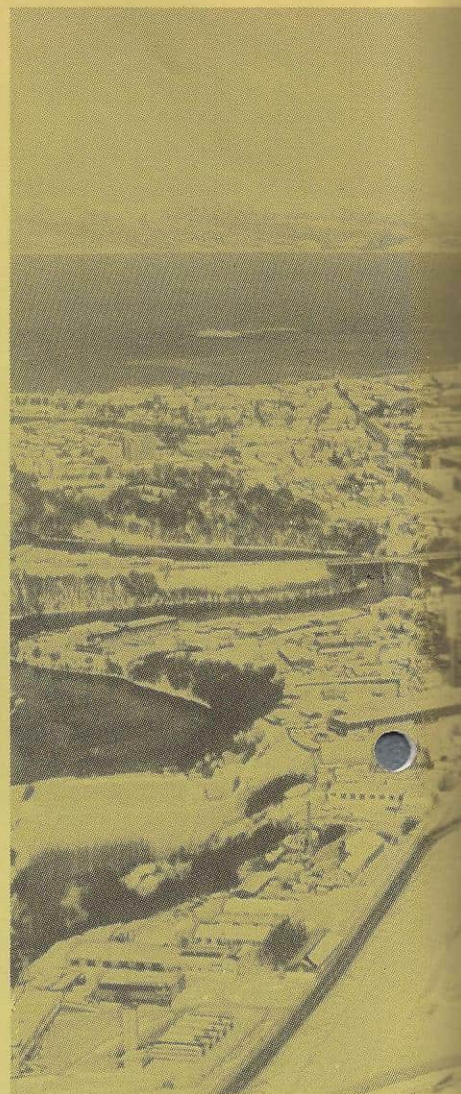

Siemens Elektrogeräte – alt elektrisk i hjemmet

SE's vareutvalg begynner etter hvert å omfatte alt som tenkes kan av elektriske kvalitetsprodukter for husholdningen. Siemens "Schaumbürster" er et universalapparat for rensing av tepper såvel som for polering av gulv. Foreløpig blir den ikke markedsført i Norge. En annen liten aktuell sak er imidlertid den nye "krølltan-

gen" som i skrivende stund er på vei til prøving i NEMKO. På spissen er den utstyrt med en vannbeholder og med en knapp doseres en passende mengde damp i krøllene samtidig som håret formes med den varme staven. Utstyrt med signallampe og termostat leveres den fra mars '77.

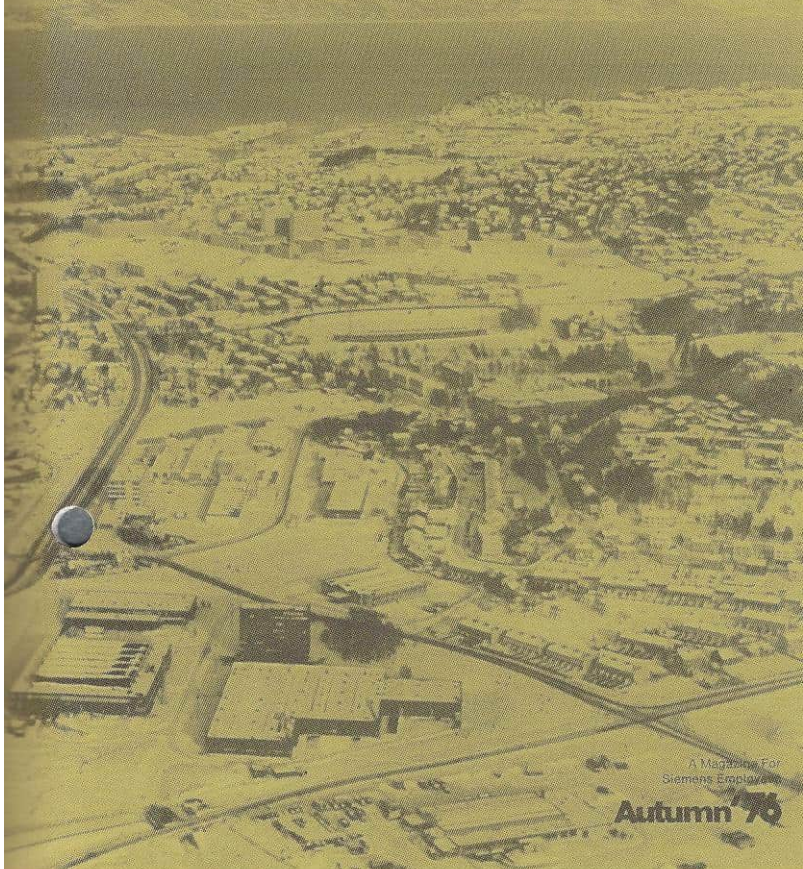

Siemens News

Siemens News er et slags komprimert Siemens Mitteilungen, helt og holdent på engelsk og kommer ut fire ganger i året. Det har et internasjonalt tilsnitt og er vesentlig rettet mot Siemensansatte utenfor Tyskland.

I sitt siste nummer tar bladet i en artikkel for seg de lokale Siemens-selskapers betydning for det regionale marked med utgangspunkt i A/S Sydvaranger og pelletsverket.

Omslagsbildet domineres av dette prakt-panorama i farver av Trondheim med fjord, blåner og Siemens på Sluppen.

Fra EDB til informasjonsteknikk

Siemens produserer større regnere, hurtig lasertrykker og nye platelagere. Nytt "Unternehmensbereich" tilbyr komplette systemløsninger.

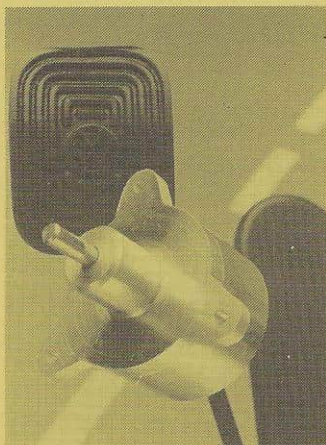
I siste forretningsår har Siemens øket sin EDB-omsetning med 10% til ca. 2,53 milliarder kroner og gikk inn i dette året med en ordresreserve på ca. 2 milliarder kroner.

Dr. Anton Peisl som er sjef for det nye virksomhetsområdet "Informasjonsteknikk" (UBD) har sagt til pressen at Siemens kommer til å forsterke sitt allerede omfattende tilbud på systemløsninger innen dette felt. Samtidig kunngjorde han nye produkter som sentralenheten 7.760, den superhurtige lasertrykkeren 3352 og platelageret 3470 med en kapasitet på 420 mill. byte.

Den nye regneren 7.760 har dobbelt så stor kapasitet som den hittil største type 7.755 og lasertrykkeren arbeider ti ganger så fort som en mekanisk hurtigtrykker, 70.000 tegn i sekundet eller ca. 40 skrivemaskinsider.

Siemens har i øyeblikket over 21% av datamarkedet i Tyskland og venter i inneværende år også en omsetningsøkning på 10%. Det er nå egne Siemens Dataselskaper i Holland, Belgia, Danmark, Sverige, Italia og Østerrike.

Siemens og bilindustrien *forts. fra s. 9*

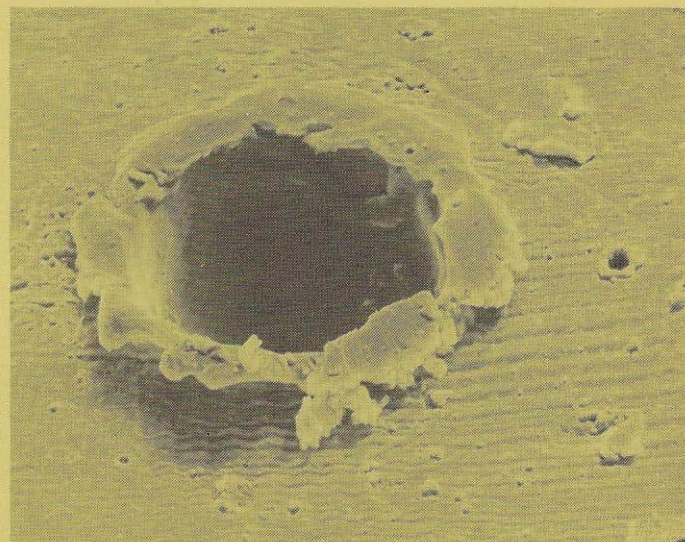
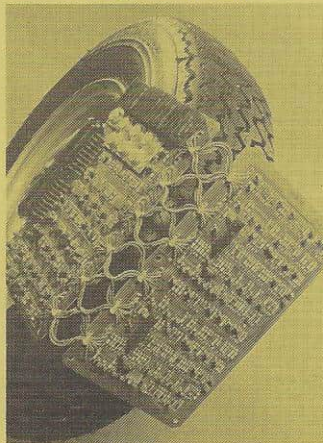

Fintfølende "gasspedal"

På den elektrisk drevne bil er det viktig å få pedalenes bevegelse mest mulig fintfølende samtidig med en stabil overføring av styrestrommen. I den Siemens VW-varevognen som ruller på gatene i Erlangen virker pedalene over et feltplatepotensiometer som igjen styrer de elektriske motorene. Denne Siemens-utviklede regulator leverer kontinuerlig styrestrom fra 0 til 20 mA over en 30° bevegelse.

Minicomputer som bremserregulator

Kretsen på bildet hindrer hjulene fra å låse seg ved bråbremsing. Den inngår i et autoblokkerings-system som ved hjelp av spesielle måleinnretninger registrerer en begynnende blokkering av hjulene. Via en elektrisk styreenhet påvirkes så bremsehydraulikken.

Månekrater?

Ja, faktisk, men det er i virkeligheten bare synlig under mikroskopet, med en diameter på 300-dels millimeter. Denne prøven brakte Apollo 16 ekspedisjonen (Young-Mattingly-Duke) med fra månen, og den befinner seg i øyeblikket i Max-Planck-Institut for Kernphysik. Proven er bare 1x2 mm stor og er opprinnelig en meteoritt som kom til månen for ca.

3000 år siden. Denne er igjen blitt truffet av en mikrometeoritt som slo ned med en hastighet på 40.000 km/t og laget dermed dette krateret. Bildet er tatt med Siemens raster-elektronmikroskopet "Autoscan". Fordi dybdeskarpheten er tusen ganger bedre enn ved et normalt mikroskop, fremkommer krateret skarpt og plastisk.

Et fremtidens overføringsmedium

Glassfiberledere blir spådd en stor fremtid for overføring av lyd og bilder særlig over kortere avstander (20 m) og i omgivelser med store forstyrrelser, f.eks. magnetfelt eller med store potensialforskjeller.

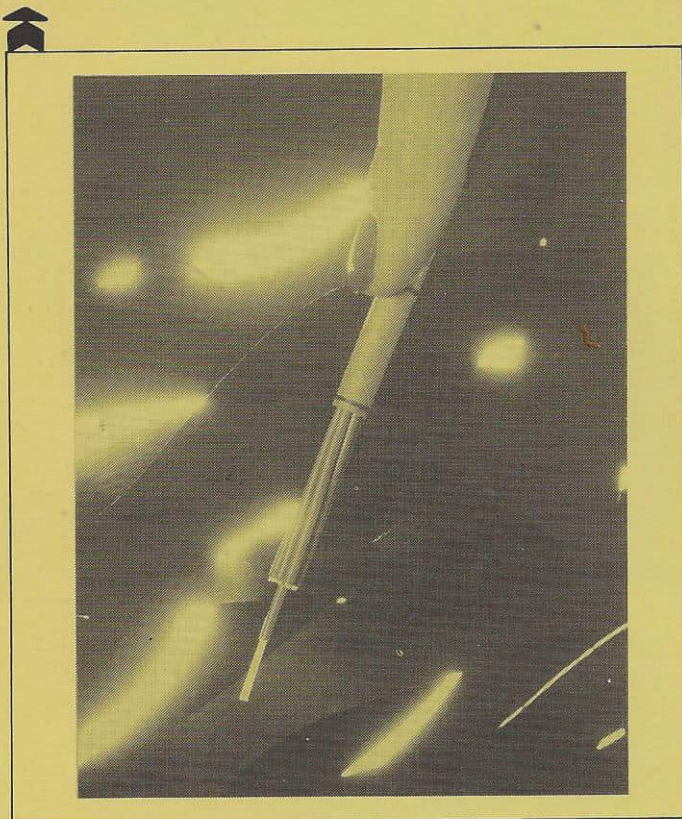
Hva er så en glassfiberleder og hvorledes virker den?

I det demonstrasjonsutstyret som Siemens benytter er ledningen omtrent av blyanttykkelse med 7 ledere, og hver leder består av bunter på 225 fibre tilsammen 0,8 mm i tverrsnitt. Hver ende av kablen er tilkoblet en optisk-elektrisk og elektrisk-optisk signaltransformator og tilsammen er dette da et fullstendig informasjonssystem.

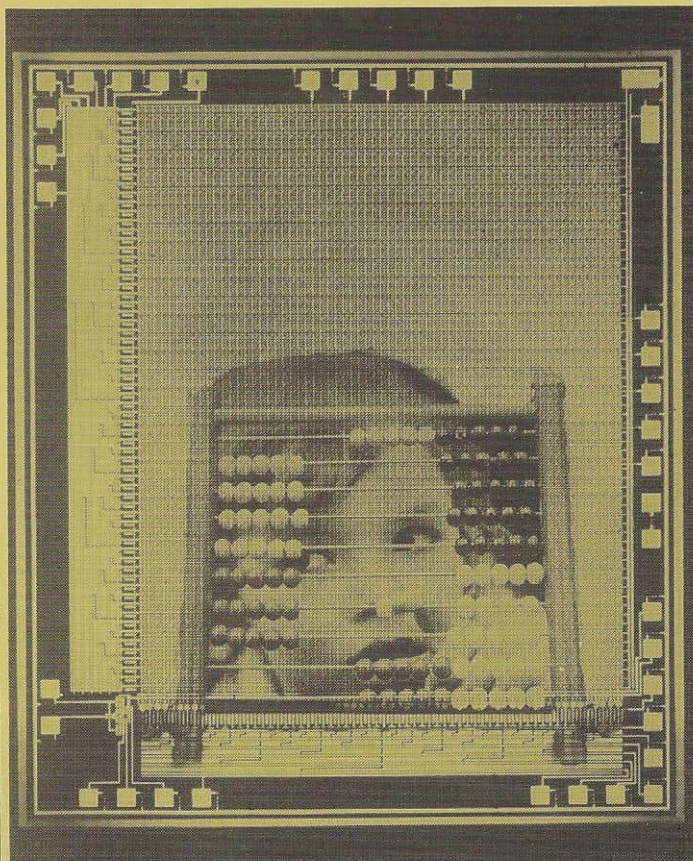
Fire luminisensdioder og en forsterker på sendersiden for-

vandler de elektriske impulsene til lyssignaler som så går ut på ledningen. På mottagersiden overføres lyset med fotodioder igjen til elektriske signaler.

Demonstrasjonssystemet er som nevnt utlagt for 20 meter og med en kapasitet på 1 Mbit/s, og er som laget for steder hvor man ellers ville ha problemer med støybeskyttelse, f.eks. i høyspentanlegg eller ved styring av verktøymaskiner. En ytterligere fordel er vekten som er liten i forhold til kobberledning. I fly er dette en stor fordel, i tillegg får man en sikker overføring av meget store informasjons- og styremeldinger ombord.

siemensrapport

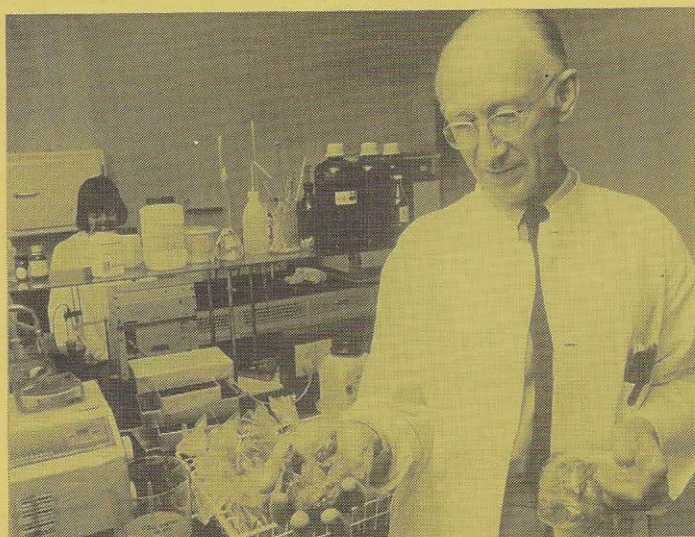
Ung dame med kuleramme

Kulerammen er også et lager av data og slett ikke så lite som man skulle tro, men i forhold til den integrerte krets på bildet blir det likevel lite og adskillig mere enn den unge damen behersker.

Siemens EFSI-MOS-lager (EFSI = Epitaxialer Silicium Film auf Isolatore) er et statisk datalager, som har en ka-

pasitet på 4 kbit på 14,7 m². Den avbildete krets er således "innmaten" i en "chip" på 4,2 x 3,5 mm. Chipen inneholder foruten selve lagermatrisen også ordekoder og avlesetilkobling. Tiden som trengs for å hente ut opplysninger av lageret er 120 ns eller ett 120 milliardtedels sekund.

Konkurrent i treforedlingsindustrien

I flere år har man i det Biotekniske Institutt i Kolding eksperimentert med utvinning av cellulose. Råmaterialet er ikke vanlig trevirke, men halm som er et avfallsprodukt i landbruket. Riktignok har man i mange år kunnet frembringe cellulose av halm, men med store omkostninger og med en lite miljøvennlig produksjonsmetode.

Ved den nye prosessen trenger man bare en tiendel av den hittil nødvendige vannmengde, noe som bl.a. reduserer forurensningsproblemet vesentlig og dessuten er den som nevnt økonomisk gjennomførbar.

Forsøkene som for tiden på-

går i instituttet på Jylland blir finansielt understøttet av et fond som Siemens i Danmark har stiftet. Fondet er opprettet som en hjelp til vitenskapelige, fremtidsrettede forskningsprosjekter.

Bildet viser instituttleder Sonne-Fredriksen med hendene fulle av "pellets" - såkalte Cobs - som er et mellomprodukt i halmforedlingen.

Kvalitetskomitéen presenterer: Historien om Beate Hansens lønnstillegg

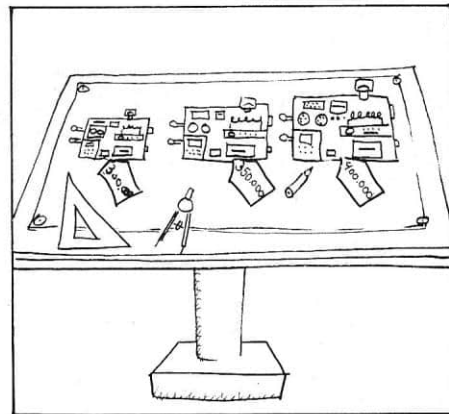

Denne historien begynner i produktutviklingsavdelingen. "Montro om vi skulle lage en Elektrolat?"

(Har ingen prøvd å lage en før?)

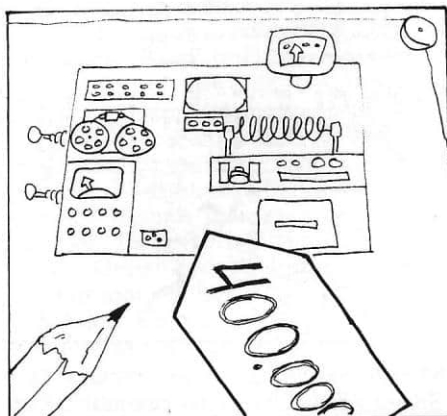

I markedsføringsavdelingen kontrollerer man om ideen er så god som man håper. (Er det sikkert at spørsmålene i markedsundersøkelsen er de riktige?)

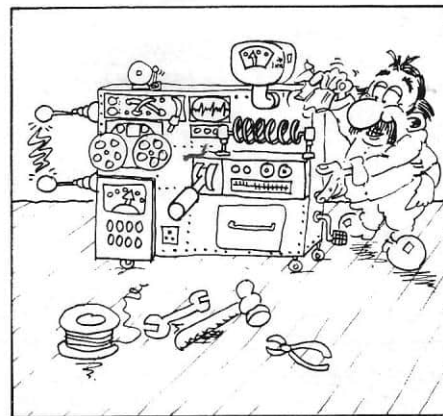
Svaret fra kundene var ja, og utviklingsavdelingen vurderer ulike typer av Elektrolat.

(Var svaret "sikkert ja", eller "nesten ja"?)

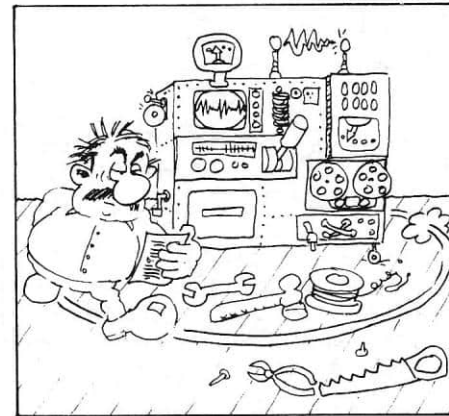
Det mest fornuftige synes å være en satsing på den til kr. 400.000,-

(Var det denne prisen som var "riktig" iflg. markedsundersøkelsen?)

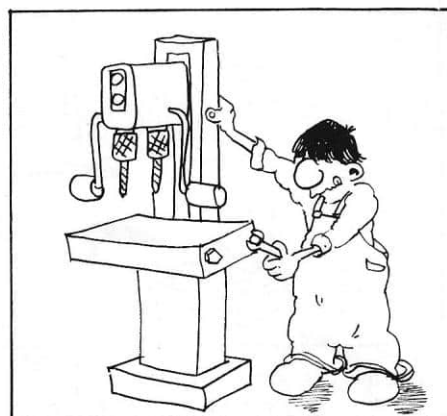
Og dermed starter arbeidet med produksjon av en prototyp.

(Blir den slik som folk sa de ville ha den?)

Prototypen justeres... mange ganger!

(Spør man underveis om den blir bedre for brukeren?)

Den endelige utforming av Elektrolaten er fastlagt, og produksjonsforberedelser tar til, maskiner justeres...

(Blir maskinene justert slik at de passer for siste prototyp?)

Opplæringsavdelingen plasserer både produksjonsfolk og selgere på skolebenken for at alle sider ved Elektrolaten skal være kjent.

(Bruker underviseren siste prototyp?)

Flere folk trengs til produksjon og salg av Elektrolat. Personalavdelingen annonserer.

(Skal man selge svært mange Elektrolater trengs jo mange nye medarbeidere!)

forts. neste side

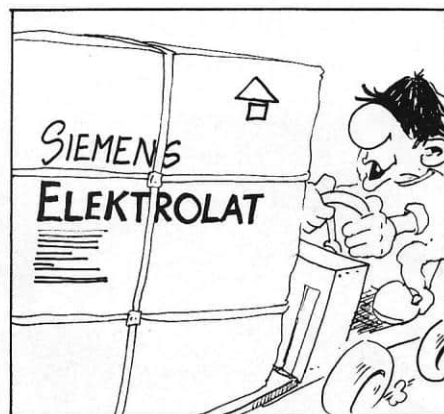
I økonomiavdelingen ser man frem til god fortjeneste. . . .

(Er alle forhold kjent? Kan man stole på underlagsdata? Stemmer prisen overens med det man fikk greie på i markedsundersøkelsen?)

Og markedsplanleggerne er travelt opptatt med hva man skal fortelle hvem om den nye Elektrolaten.

(Markedsundersøkelsen fastslo jo at alle elverk ville kjøpe. . .)

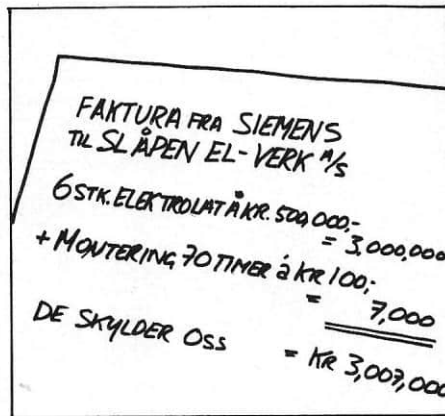
Produksjonen er kommet i gang, lageret fylles. . .

(Salgsfolkene sier at overtid er nødvendig!)

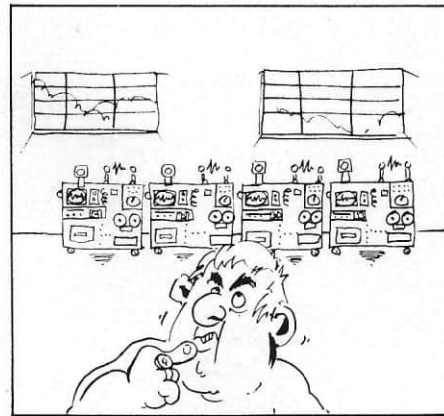
Annonsene rykkes inn og leses. . . .

(I hvert fall av minst 2 elverk. Kanskje "Teknisk Ukenytt" ikke er det rette sted å annonsere?)

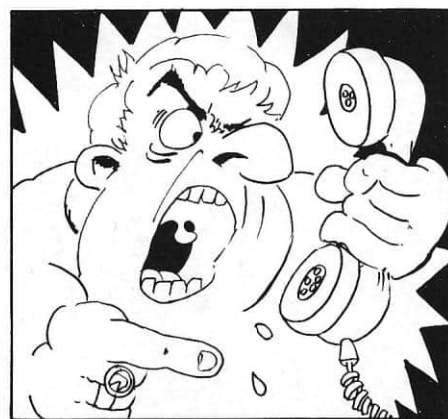
Og Slåpen Elverk kjøper 6 stk. Elektrolater!

(Tror fakturaavdelingen. Riktignok er ordren utydelig skrevet, men tallet må da være 6?)

Men det var i følge Siemens faktura. På Slåpen har man heldigvis kun mottatt de 4 Elektrolater som man bestilte.

(Riktignok svarte Slåpen i markedsundersøkelsen at de trodde 6 stk. var passe. Men de trengte likevel bare 4)

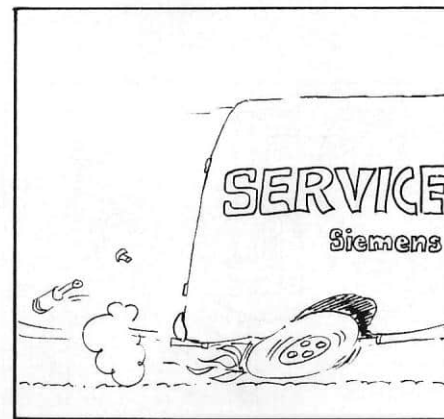
Så på Slåpen er de ikke helt fornøyd med notaen.

(Blide kunder kjøper mer. . .)

Erstatningsfakturaen fra Siemens aksepterer de imidlertid, selv om prisen likevel ikke ble akkurat den de ønsket seg. Men de liker avsnittet om at "gratis deler sendes separat".

(Å skrive en ny faktura koster jo bare 100 kroner. Og litt gratis-service er man her nødt til å yte)

Billig blir det ikke å sende servicebil, montører og reservedeler på en søndag.

(Måtte bilen dra på en søndag, helt fra Oslo? Var det ikke deler noe nærmere?)

Styret vedtok å regulere pensjonene på møtet 26.10.76

EDB fra starten – for første gang i egen regi

Møtet ble avholdt i Direksjonens konferanserom under ledelse av formannen, direktør G. Hagerup-Larssen. Foruten formannen møtte følgende styremedlemmer: Tekniker K. Andersen, skipsreder J. Jahre, dir. T. Jemtland, skipsreder Erik F. Lorentzen, dir. S.W. Rostoft, dir. Thv. Selmer, montør G. Skogseth, ing. A. Aas og hr.adv. O. Nergaard (stedfortreder for dir. T. Baumann). Dessuten møtte dir. N. Simonsen.

Foreløpige tall for 1975/76:

Adm.direktør Tor Jemtland la frem foreløpig oversikt over resultatet i driftsåret 1975/76. De endelige tall kommer i styremøtet i desember.

Oversikt over bestillingsinngang, omsetning og bruttofortjeneste ble lagt frem og kommentert.

På Seksjon Kraftteknikk har alle regioner høyere bestillingsinngang enn budsjett, særlig Region Øst, som imidlertid ikke har nådd den budsjetterte omsetning, fordi et par større anleggsoppdrag først kan avregnes etter 30.9.

Offshoregruppens resultater var tilfredsstillende. Varmefabrikkens eksport ble som budsjettert, men er ca. 10% lavere enn i fjoråret tross prisøkning.

Seksjon Teleteknikk nådde vesentlig større bestillingsinngang enn planlagt (Forsvarets Fellessambands tilleggsbestillinger innenfor løpende rammeavtale, Coax-bestillinger Televerket, PCM-oppdrag Danmark). Omsetning og bruttofortjeneste omtrent som planlagt.

Seksjon Elektromed har, særlig p.g.a. storoppdrag ved Rikshospitalet, meget stor bestillingsinngang. Omsetning og bruttofortjeneste omtrent som budsjett.

Oppdeling på avdelinger/bransjer viser at de fleste anleggsavdelinger har nådd mer enn planlagt i bestillingsinngang og omsetning. Materiellavdelingen ligger, for alle bransjers vedkommende, noe under budsjettet, men de vanskelige forhold tatt i betraktning, er tallene likevel gode.

Større oppdrag siden forrige styremøte ble kommentert.

Foreløpig oversikt over investeringer ble gjennomgått. For småinvesteringer som utgiftsføres har man en liten budsjettoverskridelse som ikke forårsaket bemerkninger.

Da et par større investeringer ikke har kunnet gjennomføres som ønskelig, er det bare brukt kr. 4.100.000,- av det egentlige investeringsbudsjett på kr. 9.050.000,-. Det dreier seg stort sett om en forskyvning til neste år. I denne forbindelse besvart spørsmål om investeringer i 1976/77. Vi regner med å starte arbeidet med nyanlegg Bergen og kontorbygg Sluppen Syd samt utvidelse av kontorbygg Oslo med underetasje. En komplett oversikt vil bli forelagt i neste styremøte.

Enkelte spesielle saker vedrørende likviditet og finansiering ble behandlet. Selskapets likviditet har vært god, og det regnes ikke med særlige vanskeligheter i 1976/77.

Personaloversikt pr. 30.9.76 ble gjennomgått. Vi beskjeftiget 2071 personer mot 2080 pr. 30.9.75.

Regulering av pensjoner

Et forslag til en omlegging av pensjonsberegningen for pensjonister hvis pensjoner er beregnet etter ordning som gjaldt for omleggingene i 1970 og 1974, ble lagt

"EDB fra starten" heter kurset og det har vært arrangert i Oslo, Trondheim og Bergen med en 40 - 45 deltakere. Tilbakemeldingene tyder på at dette "hjemmegjorte" kurset har slått svært godt an.

Ivar Husby er kursleder og de to første dagene gir han en grunnleggende innføring i EDB-teknikken. Husby underviser også for Siemens Data i Sverige og opplegget vårt er stort sett det samme som deres. Den tredje dagen får deltakerne vite hvorledes EDB-arbeidet er organisert hos oss. Erik Bødtker Næss, Rikard Djuve og Bjarne Skodbo var foredragsholdere.

Tidligere måtte våre ansatte reise til Stockholm for å ta dette kurset.

frem. Styret var enig i forslaget, som settes i kraft fra 1.1.77.

Budsjett II for 1976/77 ble gjennomgått. Budsjettet sikter mot et litt bedre resultat enn i 1975/76. Direksjonen pekte på at forholdene tildels er svært usikre og Styret drøftet de forutsetninger som er lagt til grunn for budsjettet. Styret godtok budsjettet. I neste styremøte vil tilsvarende finans- og investeringsbudsjett bli fremlagt.

Om situasjonen etter gasjereguleringene 1.1.76

Adm.direktør Tor Jemtland orienterte. Enkelte grupper har ikke godtatt den regulering som ble foretatt 1.7.76. Direksjonen vil se på saken når det foreligger aktuelt tallmateriale om lønnsutviklingen i industrien.

I økonomiavdelingen er man imidlertid ikke fornøyd. Den gode ideen om Elektrolaten er blitt en tapsforretning! (Hvordan kunne vi??? Prisen ble jo altfor høy - og håndtaket festet på høyre side! Det sto jo i konstruksjonstegningen på elektrolatens venstre side)

Beate Hansen er ikke helt fornøyd med lønnstillegget det året. "Det er p.g.a. elektrolat-fadesen", forteller man henne. Men hun skal vel ikke lastes for at de andre har gjort en dårlig jobb? Hun gjorde jo bare en liten skrivefeil i markedsundersøkelsen. . .

I denne husmelding nr. 3 fra Kvalitetskomiteén har vi, riktignok ved å sette saken helt på spissen, forsøkt å fortelle litt om de kostnadmessige konsekvenser av små og større direkte feil og feilvurderinger, samt manglende kontroll og oppfølging. Hvis vi gikk inn for å gjøre tingene våre litt riktigere, vurdere litt nøyere og kontrollere alt vi gjør litt oftere - ville riktignok våre forebyggende kostnader bli noe større, men: Dette vil lønne seg likevel! Fordi den økte forebyggende innsats vil redusere våre feilkostnader så mye at de totale kostnader blir lavere enn før, og vårt overskudd blir større.

Det er så lite som skal til. Så slipper vi å få lageret fullt av Elektrolater - og har samtidig mulighet for hyggeligere lønnstillegg! !

Gratulerer Bergen, dere har hatt Siemenslag i 25 år

I år er det 25 år siden det ble opprettet et Siemenslag i Bergen med formålet "å arbeide for samhold og et sunt og kameratslig forhold blant personalet". Vi het som bekjent Proton dengang og det var disponent Bang som tok initiativet til det nye Protonlaget.

Som ellers i Siemens er det smått stell med den historiske dokumentasjonen. Foran den store jubileumsfesten den 17. desember knyttet det seg fortsatt endel usikkerhet til de historiske fakta, bl.a. datoen for stiftelsen. Siemens Intern iler til assistanse. I en 1951-utgave av bedriftsavisen vår har vi funnet referatet fra den konstituerende generalforsamlingen, som vi her gjengir noe forkortet. Vi synes også referatet på en rørende måte viser hvorledes man før vi gikk inn i fjernsynsalderen var istand til å lage morroen selv. Mimir vekk, her kommer "good old days":

Den 16. mars hadde arbeidsutvalget trommet sammen til konstituerende generalforsamling i det nystartede Protonlaget, Bergen, i Bergen Roklubbs lokaler på Møhlenpris.

Deltagerne hadde fulgt arbeidsutvalgets henstilling om å ta med seg det de kunne skrape sammen av godt humor og penger (kr. 5,00) og ankom, de fleste til fastsatt tid, medbringende ovennevnte. Med det forrige møte i frisk erindring, møtte også de fleste med en viss porsjon forventning, som jeg, med et til visshet grensende håp, tror ble innfridd.

Den første post på programmet var vedtak av lover. De ble vedtatt i den form de ble framlagt av arbeidsutvalget.

Man gikk deretter over til valg av styre, som fikk følgende utfall: Formann: O.K. Sættem, nestformann: Bj. Lyngvær, sekretær: frk. E. Clausen, kasserer: H. Hansen, revisor: H. Bang og S.M. Løken.

Og så begynte det selskapelige samvær - og hvilket samvær! Først gikk vi til et veldekket bord hvor vi ble bespist, bedrøkket og besunget, ja, det var så mange sanger og så lange sanger at hadde vi ikke spist på skift, så hadde vi fordondre meg sittet tilbords framdeles. Av diktertalenter som fikk sitt absolutte gjennombrudd på denne festen kan nevnes salgssjef Løken, kasserer Johnsen og lagersjef Lyngvær.

Da vi forspist, fordruknet og forsunget tok sprangvis framrykning til bedre stillinger i behageligere stoler, gikk lyset, og ingeniør Korsvold kjørte to fornøyelige kortfilmer for oss.

Deretter kom en post i underholdningen som var klekket ut av Korsvold og Sættem, nemlig et magnetofonprogram innspilt av Protoner. Her dukket det påny opp uoppdagete stjerner. Montør Torkildsen spilte et gripende folkemusikk-innslag, stubben "Tjuvradden" med baufil på bake-litt-plate, så det ikke var et tørt øye i salen. Som speakeren sa: - Ein kunne grant høyra kor det reiv og sleit i samvetet åt kjeltringen.

Vi er nå kommet til kaffen, og dansen som nå og da ble avbrutt av skjemtsomme

Egil Falch er formann i jubileumsåret. Formann har han ikke vært tidligere, men ellers har han i over 20 år hatt mange tillitsverv i Siemenslaget. De fleste vil nok huske ham som mangeårig kasserer og pågående loddselger. Ved å bla flyktig i gamle bedriftsaviser har vi merket oss endel andre gjengangere i Siemenslagets virksomhet. Vi har den pennesfære Bjarne Lyngvær, de musikalske parhestene Johannes Langhelle og Roald Wolf og den energiske og allsidige Jan Gismervik.

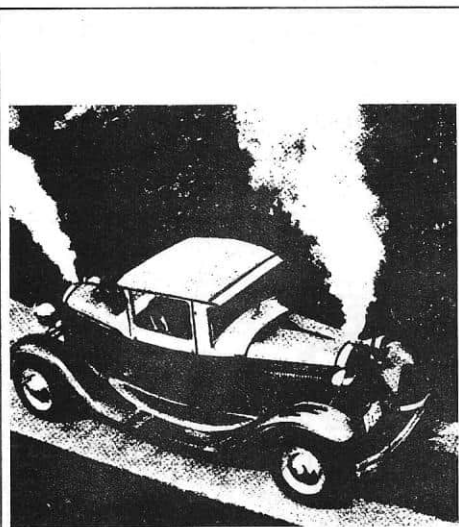
historier og sketsjer for alle av alle. En opptreden av vårt Proton-kapell, kapellmester Jellestad (fiolin og taktstokk), lagerekspeditør Langhelle (trekkspill og sang, atonal) og frk. Hodne (sang med stor S og høy C), henrev publikum fullstendig.

Da vår musikk-medarbeider for tiden er syk må dessverre musikk-anmeldelse utstå inntil videre.

Den vellykte fest sluttet ikke før deltakernes øyne og timene var blitt meget små.

Mange vil nok ikke igjenkjenne til denne vignetten. I den gamle bedriftsavisen vår innledet den en egen side med stoff fra Bergen.

Egen bilklubb i Bergen

Montørene i Region Vest har startet en egen bilklubb, og de har kontaktet Siemenslaget for å se om det er interesse for en slik klubb blant de øvrige ansatte i Bergen. Det er tanken å gjøre endel felles innkjøp av olje og rekvisita og på den måten spare penger.

Bergenssiden e nakne slonken

Redaktørene i den gamle Siemensavisen hadde en egen Bergens- og Trondheimsside med en ansvarlig lokalreporter som heftet med liv og lemmer for at denne ble fylt. Systemet fungerte ikke alltid like bra i Bergen. Dette innlegget av Bjarne Lyngvær viser ikke bare at problemene på 50-tallet var de samme som idag, petit'en på "kav" bergensk forteller også hvorfor det er så vanskelig å få stoff fra byen:

Eg må seie så sant e at Bergenssiden i Protonavisen som oftest e nakne slonken, å mest forteller om ka så har gått for seg på disse møtene te Protonlaget vårres. Men de kommer helt naturlig av at de at vi e så beskjedne her i Bergen. At nåkken mener at vi skryter litt, skyldes bare de at di ikkje forstår at de e vårres måte at dekke over den store beskjedenheten i byen vårres.

I store stunder hender de av og te at vi mellom reindråppene soler oss i den gamle historien vårres, den gangen vi hadde mænder så Ludvig Holberg, Christie, Edvard Grieg å så han der Christian Michelsen. De var en gang vi åsså var den største sjøfarendes byen i Norge, å der var stor handel å mange penger i Bergen.

Her tar beskjedenheten helt overhånd og vi bryter inn for den lange oppramsingens begynner av rederier og bankforetak i Bergen.

istedetfor Svein-Arne Andersen. Fotball-
oppmann er Steinar Bø med assistanse av

fryktet grov sjø under overturen og skjer-
pet tollkontroll ved hjemkomsten.

I anledning 25-års jubileumet arrangerte Siemenslaget i Bergen en 3-dagers turnering som begynte 1. november med gedigne pokaler som premier. Finalen gikk mellom Siemens og Peterson & Gjellesvik og sistnevnte firma vant hårfint. På bildet til høyre overrekker fotballoppmann Steinar Bø annenpremien til Arvid Christophersen.

av Siemenslaget i Oslo

Generalforsamlingen i Siemenslaget i Oslo ble avholdt mandag den 15. november 1976.

Siemenshytta inngår nå i Siemenslaget slik at regnskap, årsberetning og dugnadsrapport fra hytta ble behandlet på generalforsamlingen sammen med årsberetning og regnskap for Siemenslaget. Regnskaper og beretninger ble vedtatt, men det nye styret ble pålagt å innhente regnskap fra aktivitetsgruppene.

Et forslag til ny organisasjon ble vedtatt som prøveordning i ett år. Siemenslaget skal ha et hovedstyre og egne styre for 3 undergrupper: hytte, sport og kultur/hobby. Lederne av disse 3 undergruppene er automatisk medlemmer av hovedstyret.

Valget på tillitsverv ga følgende resultat (personlige varamenn i parentes):

Hovedstyre

Per Buer (formann) (Ragnhild Berg), Roar Haglund (Arnt Kvamme), Bjørn Haukaas (Bjarne Sætre), Maj Flom (Tore Torgersen), Anne Nybråten (Odd Rygge), Alf Kristian Enger (Tom Nielsen), Erik Bakke (Hans Strømsøyen) og Dag Andersen (Ole Hoelstad).

Hytta

Alf Kristian Enger (leder) (Jan Brox Nilsen), Tore Torgersen (Tore Syversen), Tom Nielsen (Olaug Sørboen).

Sport

Erik Bakke (leder), Ragnhild Berg, Hans Strømsøyen.

Kultur/hobby

Dag Andersen (leder) Per Buer, Knut Baasland.

Honnørferie pluss ekstra-uke

På siste møte i Bedriftsutvalget i Oslo opplyste personalleder Bjørntvedt at Direksjonen har besluttet at den såkalte honnørferie i Siemens skal beholdes, selv om man også kan nyte godt av den lovbestemte ekstra ferieuke for ansatte over 60 år.

Idag kom de ikke med anvisninger, men med blomster, gaver og takketaler

Hanna Fisknes på Sluppen hadde en stri tårn i kassen den 30. november. Skranken var hele tiden tettepakket av kunder, men idag skulle de ikke heve penger. Idag kom de med blomster, gaver og takketaler. Hun gikk over i pensjonistenes rekke denne dagen og mange var de som ville takke henne for 37 år med blide utbetalinger. Bak en smilende Hanna Fisknes ser vi et knippe gratulanter. På pulten sitter Agnes Lundemo som fra nå av vil være den som skjøtter kontantene på Sluppen.

Siemenskalenderen 1977: Opplag 14.000

Så ligger den atter på bordet, tradisjonell i form og utførelse, førjulsslank og diskret blå med sølvtekst: Siemens 1977. Lommekalenderen som i all sin uanseelighet er resultatet av års erfaringer, forbedringer, overlegninger, kritikk og nyvurderinger. Men som allikevel hvert år kommer ut omtrent på samme måte som året før.

— Det er helt klart ett poeng som er viktig når det gjelder lommekalenderen, sier Arnfinn Kristensen i avd. M & I. Den bør være tynn og samtidig gi en god oversikt. Slik vil de fleste ha den. Vi vet godt at det er mange som ønsker seg den anderledes, men de er i mindretall. Og når man vet at det er 14.000 mennesker som mottar sin Siemenskalender, så forstår man jo også hvilke økonomiske konsekvenser enhver forandring har.

Men - gode forslag er alltid velkomne!

På tomannshånd med sjefen og et telefonapparat

I våre dager er det lett å få audiens hos sjefen. Pulten hans finner du ofte ute i "landskapet" og dersom han skulle besitte et eget kontor, så er det ubevoktet. Ingen privatsekretærer kaster seg lenger bryskt og snadrende mellom ham og den besøkende. Er det så idag lettere å fremføre sitt ærend personlig for sjefen? Nei, dessverre, nei - og det alene takket være en ilterterrorist, en 100-års jubilant som akkurat nå står på høyden i maktutfoldelse - telefonen.

Situasjonen er velkjent: du har slått til med kraftfull tale og smakfulle argumenter. Sjefen er på full retreat. Du nærmer deg høydepunktet i ditt verbale bakholdsangrep, seieren er nær, hurra, et lite skritt til og han signerer betingelsesløst.

Da, da ringer telefonen.

Sjefen som nyss svalet hypnotisert, nikkende i stolen, glemmer seg momentant. Ansiktet hans blir glatt og øynene fokuserer på "uendelig" idet han løfter røret og lar dobbelhaken suge seg fast. Bedratt, forrådt og utålmodig sitter du der som passiv tilhører. Først sendes det ut en serie nasale grynt på linjen, så følger en omgang med enstavelsesord, men etter hvert tør han opp og kommer med egne bidrag.

Dette vil ta tid. Og det gjør det. Nå har han også begynt å tegne på blokken - illustrasjoner som selv en 3-åring ikke ville være bekjent av. Handlingslammet sitter du og rugger på stolen, blir svett, mismodig, sint og apatisk. Noe må gjøres for selvsikkerheten renner fullstendig bort. - Sprett opp, tenker du, - sprett opp som en japansk samurai, skrik "Banzai" og slå ham i hodet med telefonkatalogen for Oslo og omegn, del 1A. Selvsagt tør du ikke, men du overveier i det minste å gå.

Bedratt, forrådt og utålmodig sitter du der som passiv tilhører.

Akkurat da du planlegger å la din innestengte ergrelse eksplodere i et diskret smell med døren, da hører du de første tegn på at samtalen er over. - Ja, så sier vi det, da. Takk for at du ringte osv.

Telefonsamtalen er nå kommet inn i en meget interessant fase. Fenomenet fører tankene uvilkårlig hen til hine skolekonserter i "Harmonien". Min utålmodighet var minst like stor under disse timelange tvangsekskursjoner i klassisk musikk. Når dirigenten omsider syntes å ville "ta kvelden" og kastet alle musikerne inne i et voldsomt crescendo med pauker og basuner, jeg selv vridde kroppen rundt for å få et gunstig spor i de forestående tumultene ved utgangen (og pådro med derved overlærerens misbilligende blikk), da stilnet musikken av og bak et notestativ reiste deg seg en uthvilt solist som igjen

begynte forfra på temaet. Dette skuespillet gjentok seg i det uendelige. Det samme partituret anvendes i dagens telefonsamtaler. Man tar omstendelig farvel med alle tilhørende avskjedsfloskler og hiver seg umiddelbart ut i en ny runde med tørrprat.

Plutselig har sjefen endelig lagt på. Det sløve, evneveike ansiktsuttrykket viker ettersom han langsomt gjenvinner åndsnærværelse. - Hvor langt var vi kommet? bjeffer han og stuper inn i rollen som den effektive, dynamiske administrator. Nå kan du krafse sammen argumentene dine og begynne fra begynnelsen. Nå kan du trekke pusten dypt og forsøke å komme på gli igjen. Gi bare opp! Entusiasmen er borte, din tale er stotrende og viljeløs. Slaget er tapt, du oppnår intet. SEA

Nu tænder moder alle lys

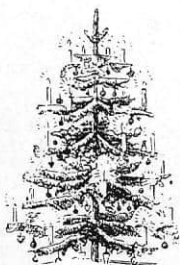
Osrå har stjålet noe av det som var julestemningen for meg. De mente det sikkert godt med sin elektriske juletrebelysning, men det er nå ingenting som kan sammenlignes med levende lys på treet.

Den som i tidlige barneår har fått lov til å oppleve et stort vakkert juletre i fyr og flammer, båret på strake armer gjennom tre rom og hoppet på i hagen mens husets kvinner drev høyroset etterslukning av fallende pynt - den vil aldri helt akseptere disse elektriske surrogatene.

Hvor er de koselige pyrotekniske forberedelsene som fikk familien til å føle samhørighet? Hvor er de tindrende barneøyne som dels skrekkslagne, dels forventningsfulle skuet de blafrende lys? Hvem ser lenger den andektige gangen rundt treet i betryggende avstand fra ut-

stikkende grener? Og hva med den fortettede julesang, til tider bare en hvisken når dryppende stearin spraket mot tørr gran?

Fremdeles synger vi "Nu tænder moder alle lys", men ingen våte ulltepper ligger lenger parat i badekaret. Julen er ikke hva den var. SEA

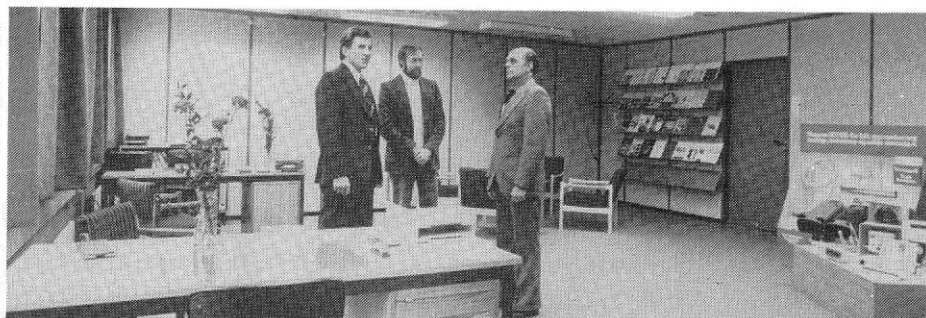
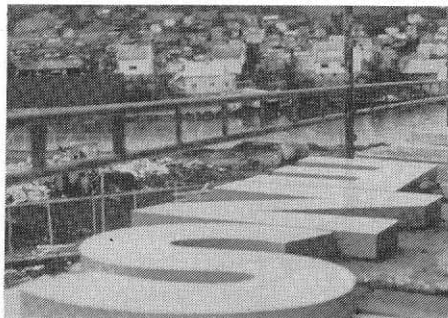

Geitost-sone i kantinen?

Vi får stadig leserbrev vedrørende kantinedriften. En sint leser går hardt ut mot geitosten. Han insinuerer at geitostpiserner nyter rundstykkene bar og legger geitosten igjen på stolen når de går. Han og hans likesinnede vil ikke lenger sitte passiv (på geitosten) og anbefaler at "geitostgrisen" henvises til egne plastbelagte soner i kantinen.

En annen militant pressgruppe har også latt høre fra seg og deres program er understreket med rød tusj: - La oss få Napoleonskaker i kantinen!

Nytt lager og salgskontor åpnet i Harstad

Gunnar Kristoffersen, Willy Berg og Kjell Olsen besiktiger kontorlandskapet i det 850 kvm store nybygget.

Til slutt manglet bare s-en

—"Jeg er imponert" sa adm.direktør Tor Jemtland i sin tale ved åpningen av vårt nye lager og salgskontor i Harstad. Åpningen foregikk fullstendig i henhold til timeplanen, uten at de nye lokalene virket uferdig eller bar noe preg av siste-minutts uorden. Ryddige, velfylte lagerreoler, et trivelig kontorlandskap, bilder på veggene, telefonen tilkoblet, "splitter" ny varebil og gaffeltruck, og en stab av innsatsvillige medarbeidere. — Alt ligger vel til rette for å gjøre en god jobb, det er så vidt jeg kan

se bare en "s" i Siemens-skiltet på forsiden som mangler, sa Jemtland.

Neste morgen hang skiltet komplett oppe på fasaden til det 850 kvm store lager/kontorbygget. Idag er sannsynligvis plaketter, barometre og andre gaver overrakt under åpningen, også hengt på plass. De vakre blomstene derimot er nok havnet et annet sted. Kanskje på nabotomten - som er identisk med kommunens søppelplass. — Et kortvarig skår i gleden, sier lagerforvalter Kjell J. Olsen. — Søppelhaugen er under avvikling. Her kan vi neste sommer sparke fotball i lunsjpausen.

Bil stjålet fra parkeringsplassen på Linderud

Svein Erik Johansen hadde knapt vært 3 måneder i firmaet og hans Morris Mini var knapt 14 dager gammel da han den 7. desember speidet tafatt utover parkeringsplassen på Linderud. Han håpet i det lengste at det dreide seg om en spøk fra kolleger på avdelingen for Telekomponenter.

Idag må han se i øynene at bilen er stjålet. Har profesjonelle "bilsyklere" blinket seg ut vår parkeringsplass? For noen år tilbake fant en Siemensansatt bilen sin igjen uten hjul stående på eplekasser.

— Kom igjen og ta i, karer

Det er en fryd å se gutta på Serviceavdelingen på Linderud når de håndterer de tunge elektromotorene. De tar en kjekk shanty, spytter i nevene og langer motorene avgårde som ingenting. På bildet har Bjørn Gram (t.v.) og Terje Olsen fått skikkelig grep på en ordentlig "bamse" fra Bremanger Smelteverk, og Bjørn Sommerud ble med opp da de satte inn "benkepresset". Motoren er på 6 kV, 480 kW og vekten? Vi har selv vært borte og løftet på den - under 4 tonn er den ihvertfall ikke.

Jaså, ditt degenererte kiropraktor-kryp, du tror oss ikke? Vel, litt teknikk er jo med i spillet, men de gamle egyptere hadde vel også sine små tricks da de bygget Cheops-pyramiden, eller hur?

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegging
og informasjon